

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สสค.สาร

ปีที่ 16 ฉบับที่ 3 เดือนมีนาคม 2551

“...การที่จะให้งานประสานกัน เพื่อช่วยให้งานของทุกฝ่าย
ดำเนินก้าวหน้าไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็วขึ้น
ทุกฝ่ายจะต้องไม่แบ่งแยกกัน ไม่แย่งประโยชน์ ไม่แย่งความชอบกัน
แต่จะฝ่ายแต่ละคนต้องทำงานด้วยความบริสุทธิ์ใจ
มุ่งหวังผลสำเร็จในการงานเป็นใหญ่ยิ่งกว่าสิ่งอื่น...”

พระบรมราชาธิราช พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ผู้สำเร็จการศึกษาของ
สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่
วันที่ 10 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2522

ขอบคุณด้วย

รัฐบาลใหม่ที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชน ซึ่งมีนายสมัคร สุนทรเวช เป็นนายกรัฐมนตรี ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ 18 - 20 กุมภาพันธ์ 2551 ซึ่งมีทั้งนโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก และนโยบายหลักทั้ง 7 ด้านที่จะดำเนินการภายใน 4 ปี หากอยากรู้ทิศทางในการบริหารประเทศของรัฐบาลชุดนี้ ท่านสามารถติดตามอ่าน **นโยบายรัฐบาล นายสมัคร สุนทรเวช นายกรัฐมนตรี** ในเล่ม และเพื่อให้ท่านผู้อ่านได้รับประโยชน์อย่างต่อเนื่องจึงไม่ควรพลาดความรู้เกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการกำกับและขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาล 5 คณะ และคำสั่งต่าง ๆ ในการมอบหมายและมอบอำนาจให้รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีกำกับการบริหารราชการ และสั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี

ติดตามอ่านภาคต่อของคอลัมน์นี้ติดกลม ๆ (สลด.สาร เดือนมกราคม 2551) เรื่อง **ทำไมได้อย่างที่ตั้งใจ** (ตอนจบ) จะมาตอบปัญหาคาใจว่าเพราะอะไรถึงทำไมได้อย่างที่ตั้งใจเสียที สำหรับคอลัมน์ท่องเที่ยวแดน เรื่อง **ราชอาณาจักรภูฏาน** (ตอนจบ) ยังมีให้ติดตามกันต่อ และปิดท้ายเอาใจนักท่องเที่ยวเน็ตคอลัมน์ CABINET dot THAIGOV มีเอกสารน่าสนใจมาแนะนำ

คณะทำงานจัดทำ สลด.สาร

เรื่องเด่นในเล่ม

4

ราชอาณาจักรภูฏาน
(ตอนจบ)

8

เรื่องประสมพรรณารักษ์
ความเป็นมา
ของสถาบันพระมหากษัตริย์

10

นโยบายของคณะรัฐมนตรี

18

ทำไมได้อย่างที่ตั้งใจ
(ตอนจบ)

บทความข้อความ หรือความเห็นใด ๆ ที่ปรากฏใน "สลด.สาร" เป็นความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียน ซึ่งสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี และคณะทำงานฯ ไม่จำเป็นต้องเห็นพ้องด้วย

"สลด.สาร"

เปิดรับเรื่องราวร้องเรียน

ข้อมูลการ**ทุจริตคอร์รัปชัน**

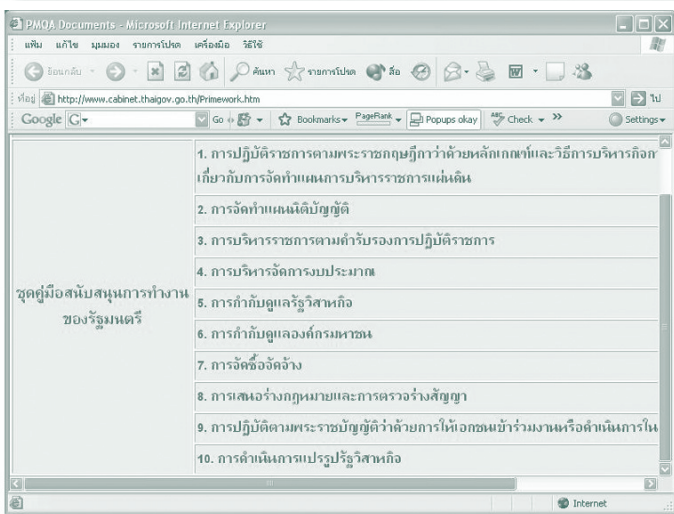
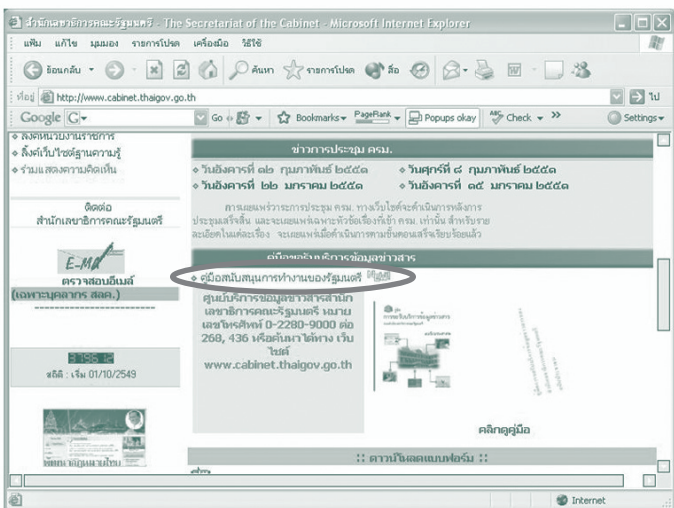
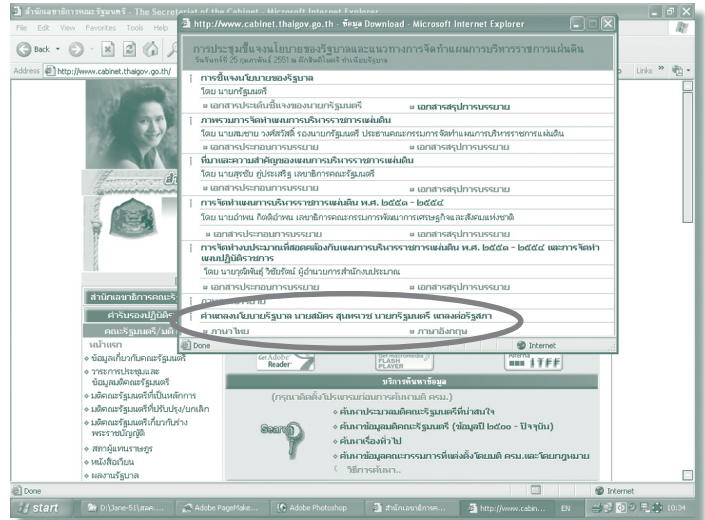
ผ่านทางตู้ ปณ. 2 ทำเนียบรัฐบาล
กรุงเทพฯ 10302

CABINET dot THAIGOV ฉบับนี้ ขอแนะนำเอกสารที่น่าสนใจในเว็บไซต์ของ สลค. 2 รายการ

รายการแรก คือ เอกสารคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีรัฐบาล นายสมัคร สุนทรเวช นายกรัฐมนตรี แถลงต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2551 เนื้อหาในเล่มแยกเป็น 2 ส่วนใหญ่ ๆ คือ นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก และนโยบายที่จะดำเนินการภายในช่วงระยะเวลา 4 ปีของรัฐบาล อีก 7 ด้านดังนี้

1. นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต
2. นโยบายเศรษฐกิจ
3. นโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
4. นโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม
5. นโยบายการต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ
6. นโยบายความมั่นคงของรัฐ
7. นโยบายการบริหารจัดการที่ดี

ท่านที่สนใจสามารถเข้าไปที่เว็บไซต์ของ สลค. <http://www.cabinet.thaigov.go.th> จะปรากฏป๊อปอัพวินโดวส์ให้ท่านดาวน์โหลดได้ทันที

เอกสารรายการที่สอง คือ คู่มือสนับสนุนการทำงานของรัฐมนตรี เป็นคู่มือที่ให้ความรู้เกี่ยวกับปฏิบัติงานของคณะรัฐมนตรี เพื่อสนับสนุนการบริหารราชการแผ่นดิน มีคู่มือสนับสนุนการทำงานของรัฐมนตรีจำนวน 10 เล่มให้บริการ ดังนี้

1. การปฏิบัติราชการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 เกี่ยวกับการจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน
2. การจัดทำแผนนิติบัญญัติ
3. การบริหารราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ
4. การบริหารจัดการงบประมาณ
5. การกำกับดูแลรัฐวิสาหกิจ
6. การกำกับดูแลองค์กรมหาชน
7. การจัดซื้อจัดจ้าง
8. การเสนอร่างกฎหมายและการตรวจร่างสัญญา
9. การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ
10. การดำเนินการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ

ผู้ที่สนใจสามารถคลิกที่ **คู่มือสนับสนุนการทำงานของรัฐมนตรี** (บริเวณกลางเว็บไซต์ของ สลค.) จะปรากฏหน้าเว็บเพจ **คู่มือการทำงานของรัฐมนตรีและชุดข้อมูลสนับสนุนการทำงานของรัฐมนตรี** ท่านสามารถคลิกเลือกเล่มคู่มือที่ต้องการและดาวน์โหลดได้ทันที

World Traveler

(ตอนจบ)

ท่องเที่ยวต่างแดนฉบับที่ผ่านมาได้นำเสนอสาระน่ารู้เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป และข้อมูลเกี่ยวกับการเมืองการปกครองของราชอาณาจักรภูฏานไปแล้ว ท่องต่างแดนฉบับนี้ขอนำเสนอข้อมูลด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม รวมถึงทฤษฎีความสุขมวลรวมประชาชาติ (Gross National Happiness)

ในขณะนี้รัฐบาลภูฏานให้ความสำคัญแก่เรื่องการรักษาความมั่นคงภายใน การผลักดันให้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับแรกภายในปี พ.ศ. 2551 และการปฏิรูปประเทศไปสู่ระบอบประชาธิปไตย เพื่อให้เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศโดยมีเป้าหมายสำคัญที่จะยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น ทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข การเกษตร โครงสร้างพื้นฐานและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รวมทั้งได้ให้ความสำคัญแก่เรื่องการรักษาความสัมพันธ์กับประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศในทวีปเอเชียและการมีบทบาทในองค์การระหว่างประเทศในภูมิภาค อาทิ สมาคมความร่วมมือแห่งภูมิภาคเอเชียใต้ (South Asian Association for Regional Cooperation: SAARC) ความริเริ่มแห่งอ่าวเบงกอลสำหรับความร่วมมือหลากหลายสาขาทางวิชาการและเศรษฐกิจ (Bay of Bengal Initiative for Multi-Sectoral Technical and Economic Cooperation: BIMSTEC) และความร่วมมือเอเชีย (Asia Cooperation Dialogue: ACD)

สภาแห่งชาติ

ด้านเศรษฐกิจ

สมเด็จพระราชาธิบดีจิกมี ซิงเย วังชุก ทรงริเริ่มให้ภูฏานดำเนินนโยบายเปิดประเทศและมองออกไปนอกประเทศมากขึ้น (outward-looking policy) นอกจากนี้ภูฏานเริ่มดำเนินการแปรรูปรัฐวิสาหกิจและส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ และอยู่ในระหว่างการร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการลงทุนเพื่อให้มีความชัดเจนแก่นักธุรกิจต่างประเทศในการเข้ามาลงทุนในภูฏานมากขึ้น อย่างไรก็ตามจุดมุ่งหมายที่สำคัญของภูฏานคือ ต้องการพัฒนาประเทศอย่างค่อยเป็นค่อยไป โดยไม่ทำลายสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมของประเทศ ในทางปฏิบัติจึงไม่ต้องการการลงทุนจากต่างประเทศมากเกินไป

รายได้หลักของภูฏานมาจากการส่งออกไฟฟ้าให้แก่ประเทศเพื่อนบ้าน โดยได้ส่งออกกระแสไฟฟ้าจากพลังงานน้ำ เพื่อขายให้ประเทศอินเดียเป็นหลัก และในอนาคตคาดว่าจะมีรายได้เข้าประเทศมากขึ้น เนื่องจากยังอยู่ในระหว่างการก่อสร้างเขื่อนสำคัญอีก 3 แห่ง คือ เขื่อนคูริชชู (Kurichhu) เขื่อนบาโชชู (Bashochhu) และเขื่อนทาลา (Tala) ซึ่งเมื่อก่อสร้างเสร็จสมบูรณ์แล้วจะทำให้ภูฏานสามารถผลิตกระแสไฟฟ้าเพื่อส่งไปขายในประเทศอินเดียได้มากขึ้น

สังคมและวัฒนธรรม

ตลาดนัดกลางเมืองทิมพู

สถาบันกษัตริย์ยังคงเป็นสถาบันที่เป็นศูนย์รวมจิตใจของชาวภูฏาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสมเด็จพระราชาธิบดีจิกมี ซิงเย วังชุก เป็นที่เคารพรักของประชาชนมาก เนื่องจากทรงเป็นกษัตริย์นักพัฒนา และเสด็จเยี่ยมเยียนราษฎรอยู่เสมอ นอกจากนี้สังคมภูฏานยังคงสภาพเป็นสังคมเกษตรกรรมที่เรียบง่าย ประชาชนดำเนินชีวิตตามวิถีทางพุทธศาสนานิกายมหายาน และยังคงไว้ซึ่งวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีแบบดั้งเดิมที่มีมาช้านาน ทั้งนี้ ส่วนหนึ่งนั้นมาจากพระโอรสของสมเด็จพระราชาธิบดีจิกมี ซิงเย วังชุก พระราชบิดาของสมเด็จพระราชาธิบดีจิกมี วังชุก ที่ต้องการให้ภูฏานอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีของตนไว้ เช่น การส่งเสริมให้ประชาชนภูฏานใส่ชุดประจำชาติ การอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น และสถาปัตยกรรมแบบภูฏาน ดังนั้น แม้จะมีนโยบายเปิดประเทศแต่ภูฏานก็สามารถอนุรักษ์จารีตทางสังคมไว้ได้

ความสุขมวลรวมประชาชาติ

ทฤษฎีความสุขมวลรวมประชาชาติ (Gross National Happiness หรือ GNH) เป็นพระราชดำริของสมเด็จพระราชาธิบดีจิกมี ซิงเย วังชุก เพื่อใช้เป็นปรัชญาในการพัฒนาประเทศ ความคิดดังกล่าวเน้นการพัฒนาเพื่อให้ประชาชนมีความสุขและความพึงพอใจมากกว่าวัดการพัฒนาด้วยผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (Gross National Product: GNP) ทั้งนี้ พระองค์ได้ข้อสรุปจากบทเรียนความผิดพลาดในการพัฒนาของโลกในรอบ 50 ปีที่ผ่านมา และเห็นว่าประเทศจำนวนมากเข้าใจว่าการพัฒนา คือ การแสวงหาความสำเร็จทางวัตถุเพียงอย่างเดียว ซึ่งประเทศเหล่านี้ได้แลกความสำเร็จในการพัฒนาเศรษฐกิจกับการสูญเสียวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมที่ดีทางธรรมชาติ และเอกลักษณ์ของชาติ ซึ่งหลายประเทศได้พิสูจน์แล้วว่าประชาชนไม่ได้มีความสุขที่แท้จริง

ปัจจุบันนี้ประเทศภูฏานเป็นที่สนใจของคนทั่วโลกและมีนักท่องเที่ยวจำนวนมากต้องการไปเยือน สำหรับผู้ที่ยังไม่สะดวกจะเดินทางไปเยือนภูฏานก็สามารถติดตามอ่านเรื่องราวเพิ่มเติมได้จากหนังสือที่มีวางขายทั่วไป หรือหากผู้อ่านท่านใดมีโอกาสไปเยือนภูฏานมาแล้วจะเขียนมาเล่าสู่กันฟังบ้างก็ยินดี

ปรัชญาสำคัญของ GNH คือ

1. การรักษาและอนุรักษ์ความสมบูรณ์ของสภาพแวดล้อมตลอดจนความหลากหลายทางชีวภาพ
2. ให้ความสำคัญกับการพัฒนาจิตใจและส่งเสริมคุณธรรมมากกว่าการพัฒนาด้านวัตถุ
3. ส่งเสริมและคุ้มครอง ป้องกันศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมดั้งเดิมของภูฏาน
4. ส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืนโดยไม่ละทิ้งการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นธรรม

ข้อมูลจาก - กระทรวงการต่างประเทศ (www.mfa.go.th)
- National Portal of Bhutan (www.bhutan.gov.bt)
- วิทยุ เครื่องาม (2550), ภูฏานวิมานปลายฟ้า (กรุงเทพ : มติชน)

คอลัมน์ CPLo corner ฉบับนี้ ขอนำเสนอประเด็นคำถามที่ส่วนราชการต่าง ๆ สอบถามมายัง สลค. ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดทำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีของส่วนราชการ

เหตุใดการประชุมคณะรัฐมนตรีจึงไม่มีการบันทึกถ้อยแถลงการประชุมในลักษณะเดียวกับการประชุมคณะกรรมการต่าง ๆ

การประชุมคณะรัฐมนตรีเป็นวิธีการบริหารราชการของคณะรัฐมนตรีอย่างหนึ่งซึ่งไม่สามารถนำไปเทียบเคียงกับการประชุมคณะกรรมการอื่น ๆ ได้ เพราะวิธีการประชุมคณะรัฐมนตรีไทยตั้งแต่อดีตเป็นต้นมาถือเป็นประเพณีปฏิบัติที่ทำสืบต่อกันมา นอกจากนี้การลงมติของคณะรัฐมนตรีก็เป็นไปตามหลักความรับผิดชอบร่วมกัน มิได้ใช้หลักเสียงข้างมาก ในส่วนของผลการประชุมนั้นไม่ได้จัดทำเหมือนรายงานการประชุมของคณะกรรมการโดยทั่วไปแต่จะจัดทำเป็น “สรุปผลการประชุมคณะรัฐมนตรี” เท่านั้น ซึ่งเป็นการสรุปว่ากระทรวงเสนออะไร หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความเห็นอย่างไร และคณะรัฐมนตรีมีมติว่าอย่างไร ไม่ได้มีการจดบันทึกละเอียดว่าใครกล่าวอะไรในที่ประชุมรวมทั้งไม่มีการรับรองสรุปผลการประชุมดังกล่าวแต่ส่งให้คณะรัฐมนตรีทุกท่านทราบ

หากส่วนราชการเจ้าของเรื่องตรวจพบข้อผิดพลาดหรือมีข้อแก้ไขภายหลังจากได้เสนอเรื่องไปยัง สลค. แล้ว ส่วนราชการเจ้าของเรื่องสามารถขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อผิดพลาดดังกล่าวโดยมีต้องขอถอนเรื่องกลับคืนได้หรือไม่ อย่างไร

หากเป็นการแก้ไขที่ไม่ใช่สาระสำคัญและไม่ใช่การเปลี่ยนแปลงประเด็นข้อเสนอหรือสาระสำคัญของเรื่อง ส่วนราชการสามารถประสานเพื่อขอแก้ไขกับเจ้าหน้าที่ สลค. ที่รับผิดชอบเรื่องนั้น ๆ ได้ แต่หากเป็นข้อผิดพลาดในสาระสำคัญ เช่น ตัวเลขวงเงินงบประมาณ หรือเปลี่ยนแปลงข้อเสนอ ส่วนราชการอาจจะต้องดำเนินการขอถอนเรื่องหรือจัดทำหนังสือส่ง สลค. ขอแก้ไขข้อความหรือสาระสำคัญนั้น ๆ โดยให้รัฐมนตรีว่าการเป็นผู้อนาม

หากต้องการถอนเรื่องที่เสนอคณะรัฐมนตรีควรดำเนินการอย่างไร

ในกรณีเรื่องที่เสนอยังอยู่ในระหว่างดำเนินการโดยยังไม่มีการจัดเข้าวาระการประชุม ให้ส่วนราชการทำหนังสือขอถอนเรื่อง โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเป็นผู้ลงนามในหนังสือขอถอนเรื่องแต่ในกรณีเรื่องที่จัดเข้าวาระแล้ว ให้รัฐมนตรีขอถอนเรื่องในที่ประชุมคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี พ.ศ. 2548 ข้อ 8

เรื่องที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี (คกก. กลั่นกรองฯ) แล้ว มติ คกก. กลั่นกรองฯ นั้น สามารถนำไปใช้อ้างอิงเป็นมติคณะรัฐมนตรีได้หรือไม่

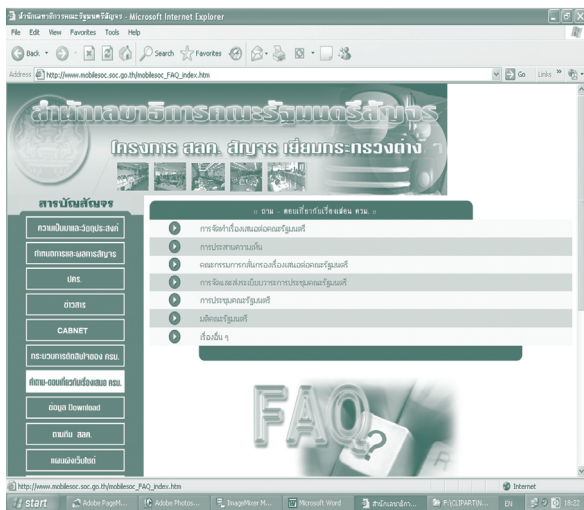
มติ คกก. กลั่นกรองฯ ไม่ใช่มติคณะรัฐมนตรี จึงยังไม่สามารถนำไปใช้อ้างอิงเป็นมติคณะรัฐมนตรีได้เนื่องจากการพิจารณาของ คกก. กลั่นกรองฯ ถือว่าเป็นขั้นตอนหนึ่งก่อนการพิจารณาดัดสินใจของคณะรัฐมนตรี โดยเมื่อ คกก. กลั่นกรองฯ พิจารณาเรื่องต่าง ๆ แล้วมีมติเป็นประการใด ฝ่ายเลขานุการ คกก. กลั่นกรองฯ จะต้องจัดทำบันทึกถลงนามโดยประธาน คกก. กลั่นกรองฯ เพื่อกราบเรียนนายกรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีก่อน หากคณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วมีมติอนุมัติตามมติ คกก. กลั่นกรองฯ หรือมีมติเป็นประการอื่นใด จึงจะถือเป็นมติคณะรัฐมนตรีที่ใช้สำหรับการดำเนินการหรืออ้างอิงได้ ทั้งนี้เรื่องที่เสนอ คกก. กลั่นกรองฯ บางเรื่อง คกก. กลั่นกรองฯ อาจมีมติให้หน่วยงานเจ้าของเรื่องหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับไปพิจารณาทบทวน หรือดำเนินการอื่นใด แล้วนำเสนอ คกก. กลั่นกรองฯ อีกครั้งหนึ่ง เรื่องในกรณีดังกล่าวจะยังไม่มีมีการนำเสนอคณะรัฐมนตรี แต่ฝ่ายเลขานุการจะแจ้งมติ คกก. กลั่นกรองฯ ไปยังหน่วยงานเจ้าของเรื่องหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการตามมติ คกก. กลั่นกรองฯ ต่อไป

เรื่องที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี (คกก. กลั่นกรองฯ) และมีมติให้ส่วนราชการรับกลับไปดำเนินการแล้วนำเสนอ คกก. กลั่นกรองฯ อีกครั้งหนึ่ง เมื่อส่วนราชการดำเนินการตามมติแล้ว และต้องการเสนอเรื่อง จะต้องส่งเรื่องไปยังฝ่ายเลขานุการ คกก. กลั่นกรองฯ หรือส่งไปที่ใด

เมื่อส่วนราชการดำเนินการตามมติ คกก. กลั่นกรองฯ แล้ว ให้ส่วนราชการเสนอเรื่องมายัง สลค. เช่นเดียวกับการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี และเมื่อ สลค. ได้รับเรื่องแล้วจะตรวจสอบเรื่องเดิมและดำเนินการจัดทำบันทึกเพื่อเสนอ รองนายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นประธานกรรมการกลั่นกรองฯ เพื่อพิจารณาสั่งการอีกครั้งหนึ่ง

นอกจากประเด็นคำถาม-คำตอบที่เผยแพร่ในคอลัมน์ CPO corner นี้แล้ว ท่านยังสามารถอ่านคำถาม-คำตอบเกี่ยวกับเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีเพิ่มเติมได้จากเว็บไซต์ สลค.สัญจร <http://www.mobilesoc.soc.go.th/> ที่หัวข้อคำถาม-คำตอบเกี่ยวกับเรื่องเสนอ กรม ซึ่งแบ่งเป็นหมวดหมู่ชัดเจน ได้แก่ การจัดทำเรื่องเสนอต่อคณะรัฐมนตรี การประสานความเห็นคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี การจัดและส่งระเบียบวาระการประชุมคณะรัฐมนตรี การประชุมคณะรัฐมนตรี มติคณะรัฐมนตรี และเรื่องอื่น ๆ

เรื่องเล่า... ขวอเอกลักษณ์

เรื่องจากประสมทรงนำริ้ว

โดย นายเอกลักษณ์ พงษ์เอกลักษณ์

(ต่อจากฉบับที่แล้ว)

พระบรมราชานุสรณ์ พระบรมราชานุสาวรีย์

หลังจากที่มีการตัดถนนราชดำเนินใน ราชดำเนินนอก ราชดำเนินกลางเรียบร้อยแล้ว รัชกาลที่ 5 ก็ขนานนามบริเวณลานกว้างของพระราชวังดุสิตส่วนนั้นว่าพระลานพระราชวังดุสิต หรือที่เรียกกันว่าลานพระบรมรูปทรงม้า ในปี 2450 รัชกาลที่ 5 ก็เสด็จประพาสยุโรปเป็นครั้งที่ 2 ท่านมีพระวิสัยทัศน์กว้างไกล อีกทั้งนานาประเทศทางตะวันตกก็ล้วนแต่สร้างพระรูปปั้นของพระมหากษัตริย์ของตนประดิษฐานไว้ตามสถานที่สำคัญด้วยกัน ทั้งนั้นเพื่อป้องกันคนหลงลืมว่าทำอะไรให้บ้านเมืองไว้บ้าง ท่านก็ทรงพระราชอุทิศสาหะประทับให้คนปั้นพระบรมรูปท่านเพื่อที่จะเป็นพระบรมรูปทรงม้าใหญ่มาก โดยที่มีมกุฎราชกุมารในขณะนั้น เจ้าฟ้ามหาวชิราวุธเป็นแม่งานดำเนินการ เพราะฉะนั้นพระบรมรูปทรงม้าไม่ใช่พระบรมราชานุสาวรีย์ แต่เป็นพระบรมราชานุสรณ์ เหมือนกับพระบรมรูปรัชกาลที่ 1 ที่เชิงสะพานพระพุทธรูปยอดฟ้าเป็นพระบรมราชานุสรณ์ไม่ใช่พระบรมราชานุสาวรีย์ เพราะเมื่อครั้งรัชกาลที่ 7 ครองราชย์ และเมื่อพระมหานครครบ 150 ปี ก็คิดกันว่าจะทำอะไรเพื่อรำลึกถึงรัชกาลที่ 1 ซึ่งมีความคิดเป็นสองอย่าง คือ สร้างสวนสาธารณะตั้งแต่บริเวณหน้าวัดสุทัศน์จนถึงถนนราชดำเนิน ก็จะผ่านที่ทำการศาลว่าการกรุงเทพมหานครที่ขณะนั้นยังไม่มีตึกศาลว่าการกรุงเทพมหานคร หรือจะสร้างสะพาน แล้วก็มีพระบรมรูปรัชกาลที่ 1 ประดิษฐานอยู่ สรุปแล้วก็ได้ความว่าเป็นสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยากับพระบรมรูปรัชกาลที่ 1 ทั้งสองสิ่งรวมกันเรียกว่าบรมราชานุสรณ์ ดังนั้น พระบรมรูปรัชกาลที่ 1 จึงไม่ใช่พระบรมราชานุสาวรีย์ จะเห็นได้ว่าวันจักรีจะวางพานพุ่ม ไม่ใช่วางพวงหรีด วางพวงมาลา การวางพวงมาลานั้นวางวันสวรรคตหรือวันตาย เมื่อก่อนนี้ก็ไม่มียาง มีที่เดียวคือพระบรมรูปทรงม้า วันที่ 23 ตุลาคม ซึ่งเป็นวันคล้ายวันสวรรคตของรัชกาลที่ 5 ก็วางพวงหรีด ต่อมาก็มีการวางที่อื่น ๆ ก็ถือเอานัยตรงนั้นไปวางพวงหรีดด้วย จนผู้ใหญ่ท่านทักท้วงว่าพวงหรีดวางสำหรับวันตายไม่ใช่วันเกิดหรือถือกำเนิดอะไรสักอย่างหนึ่ง จึงมีการเปลี่ยนแปลง อะไรก็แล้วแต่ถ้าไม่ใช่วันตายก็วางพุ่มแทนไม่ใช่พวงพวงหรีด รัชกาลที่ 6 ก็เหมือนกันก็วางพวงหรีดเนื่องจากกำหนดเป็นวันคล้ายวันสวรรคต แต่นอกนั้นก็วางพานพุ่มทั้งหมด แล้วพานพุ่มที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวไปทรงวางถ้าสังเกตดี ๆ จะเป็นพานพุ่มยอดไม่ใช่พานพุ่มแล้วใช้ฉัตร 9 ชั้นปักแทนยอด แต่เป็นสิบปีมาแล้วที่ผมเห็นใครต่อใคร เอาฉัตรไปใส่บนพานพุ่มแทนยอด ก็ไม่รู้ว่าเป็นพานพุ่มเป็นเจ้าตั้งแต่เมื่อไหร่ มีฉัตรด้วย ฉัตรนี้เป็นเครื่องประกอบพระบรมราชอิสริยยศของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวาย น้อมเกล้าฯน้อมกระหม่อมถวาย

คำว่าน้อมเกล้าฯน้อมกระหม่อมถวาย กับทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายนี้ คำกริยาแท้คือคำว่าถวาย แต่ทูลเกล้าทูลกระหม่อม น้อมเกล้าฯน้อมกระหม่อม เป็นคำที่ประกอบเข้าไปเป็นการแสดงพระอิสริยยศของผู้ที่มีพระอิสริยยศสูงต่ำแตกต่างกัน น้อมเกล้าฯน้อมกระหม่อมถวาย ทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวาย ในรัชกาลปัจจุบันจะใช้กับสี่พระองค์ด้วยกัน คือใช้กับพระมหากษัตริย์ สมเด็จพระบรมราชินีนาถ

(อ่านต่อหน้า 21)

อ่านไวใน 7 วัน

: Speed Reading in a Week

หนังสืออ่านไวใน 7 วัน : Speed Reading in a Week เป็นหนังสือเทคนิคการอ่านที่แนะนำวิธีอ่านหนังสือเร็ว เขียนโดย Tina Konstant และแปลเป็นภาษาไทยโดยโอฬาร สุนทรภูษิต การอ่านเร็วไม่ใช่เพียงแต่การอ่านให้เร็ว แต่เป็นการอ่านอย่างฉลาด ซึ่งจะช่วยให้อ่านสารภาพในสิ่งที่ต้องการจากหนังสือประเภทต่าง ๆ และเป็นการอ่านที่มีประสิทธิภาพ ทำให้จดจำสิ่งที่อ่านได้ การฝึกฝนการเรียนรู้เทคนิคการอ่านเร็วนี้เป็นการฝึกแบบง่าย ๆ สบาย ๆ เป้าหมายของหนังสือเล่มนี้ต้องการให้ผู้อ่านสามารถฝึกและนำเทคนิคนี้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งจะช่วยเปลี่ยนนิสัยการอ่านของคุณ เทคนิคสำคัญในการอ่านเร็วคือ การมีสมาธิซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องฝึกเป็นอย่างแรกในการพัฒนาพฤติกรรมการอ่าน

หนังสืออ่านไวใน 7 วัน : Speed Reading in a Week เล่มนี้จะช่วยพัฒนาทักษะการอ่านให้ดีขึ้นภายใน 1 สัปดาห์ เนื้อหาประกอบด้วยเทคนิคการอ่าน 5 ขั้นตอนได้แก่

1. Prepare (การเตรียมตัวอ่าน)
2. Preview (การอ่านแบบผ่าน)
3. Passive (การอ่านแบบขำ)
4. Active Reading (การอ่านแบบสรุป)
5. Selective Reading (การเลือกอ่าน)

นอกจากเทคนิค 5 ขั้นตอนนี้จะทำให้การอ่านเร็วเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ยังมีเทคนิคต่าง ๆ ที่ผู้อ่านต้องฝึกเพิ่มเติมด้วย เช่น เทคนิคการอ่านเร็ว การจำสิ่งที่อ่าน การใช้สายตาเพิ่มประสิทธิภาพในการอ่าน การกำจัดสิ่งรบกวนในการอ่านเพื่อรักษาสมาธิ การอ่านหนังสือประเภทต่าง ๆ และการเรียนรู้ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาศักยภาพการอ่าน ปัจจุบันมีข้อมูลข่าวสารเข้ามาในชีวิตประจำวันเป็นปริมาณมาก ผู้เขียนได้หาวิธีอ่านข้อมูลจำนวนมากเหล่านี้ให้เร็วขึ้นและมีเงื่อนไขว่าต้องเข้าใจด้วย ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลที่ปรากฏอยู่ในหน้าหนังสือพิมพ์ หนังสือ เอกสาร วารสารและแม้แต่อี-บุ๊กในอินเทอร์เน็ต หนังสือเล่มนี้จึงเหมาะสำหรับผู้อ่านทุกเพศทุกวัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียน นิสิต นักศึกษา ประชาชนทั่วไป ข้าราชการและผู้บริหารที่ไม่ค่อยมีเวลามากนัก

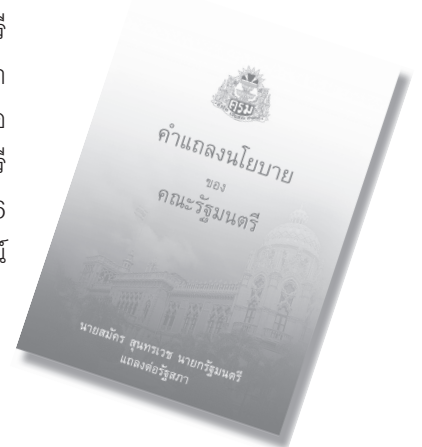

ประวัติผู้แต่ง

Tina Konstant เป็นชาวสวีเดน อายุ 30 ปี เป็นผู้เชี่ยวชาญในการอ่านเร็วและการจดจำข้อมูลต่าง ๆ เป็นนักเขียนที่มีประสบการณ์ และเป็นผู้ผลิตรายการโทรทัศน์ เกี่ยวกับการเรียนรู้และการคิดอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ Tina Konstant ยังเป็นนักวิจัยและผู้สอนงานเกี่ยวกับการเรียนรู้ การอ่านเร็วและการพัฒนาความจำ รวมทั้งชอบที่จะค้นหาศักยภาพในตัวคนทั้งด้านร่างกายและจิตใจมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด หนังสืออ่านไวใน 7 วัน เป็นหนังสือที่ได้รับความสนใจจากผู้อ่านเป็นจำนวนมากและเป็นหนังสือที่ติดอันดับขายดีในหลาย ๆ ประเทศ

นโยบายของคณะรัฐมนตรี*

เมื่อวันที่ 18 - 20 กุมภาพันธ์ 2551 คณะรัฐมนตรีซึ่งมีนายสมัคร สุนทรเวช นายกรัฐมนตรี ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภา โดยมีนโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก และนโยบายหลัก 7 ด้าน ที่จะดำเนินการภายในระยะเวลาการบริหารงาน 4 ปีของรัฐบาล สลค.सार ฉบับนี้จึงขอ นำเสนอนโยบายของคณะรัฐมนตรี พร้อมทั้งการมอบหมายรองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรี ประจำสำนักนายกรัฐมนตรีรับผิดชอบแต่ละนโยบาย (ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2551 เรื่องการจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2551 - 2554) เพื่อประโยชน์ แก่ท่านผู้อ่านต่อไป

1. สร้างความปรองดองสมานฉันท์ของคนในชาติและฟื้นฟูประชาธิปไตย (กลุ่มที่ 7)
2. แก้ไขปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ (กลุ่มที่ 7)
3. เร่งรัดแก้ไขปัญหาเสียดินและปราบปรามผู้มีอิทธิพล (กลุ่มที่ 7)
4. ดำเนินมาตรการในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนและผู้ประกอบการ (กลุ่มที่ 1)
5. เพิ่มศักยภาพของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง (กลุ่มที่ 3)
6. จัดสรรงบประมาณตามขนาดประชากร (Small Medium Large : SML) ให้ครบทุกหมู่บ้านและชุมชน (กลุ่มที่ 3)
7. สานต่อโครงการธนาคารประชาชน (กลุ่มที่ 3)
8. สนับสนุนสินเชื่อแก่ผู้ประกอบการขนาดกลาง ขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน (กลุ่มที่ 3)
9. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (กลุ่มที่ 3)
10. พักหนี้ของเกษตรกรรายย่อยและยากจน (กลุ่มที่ 3)
11. สร้างระบบประกันความเสี่ยงให้เกษตรกร (กลุ่มที่ 2)
12. ขยายบทบาทของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (Fix-it Center) และสถาบันอาชีวศึกษา (กลุ่มที่ 2)
13. สร้างโอกาสให้ประชาชนได้มีที่อยู่อาศัยอย่างทั่วถึง (กลุ่มที่ 2)
14. เร่งรัดการลงทุนที่สำคัญของประเทศ (กลุ่มที่ 4)
15. ดำเนินมาตรการลดผลกระทบจากราคาพลังงาน (กลุ่มที่ 1)
16. ฟื้นความเชื่อมั่นด้านการลงทุนและส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทย (กลุ่มที่ 4, 5)
17. วางระบบการถือครองที่ดินและกำหนดแนวเขตการใช้ที่ดินให้ทั่วถึงและเป็นธรรม (กลุ่มที่ 2)
18. ขยายพื้นที่ชลประทานและเพิ่มประสิทธิภาพระบบชลประทาน (กลุ่มที่ 4)
19. เร่งรัดมาตรการและโครงการเพื่อบรรเทาผลกระทบจากวิกฤติโลกร้อน (กลุ่มที่ 6)

หมายเหตุ :

- กลุ่มที่ 1 ดูแลปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน รองนายกรัฐมนตรีที่รับผิดชอบ นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ดี / นายมิ่งขวัญ แสงสุวรรณ
- กลุ่มที่ 2 การลดรายจ่ายของประชาชน รองนายกรัฐมนตรีที่รับผิดชอบ นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ / พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์
- กลุ่มที่ 3 การเพิ่มรายได้ของประชาชน รองนายกรัฐมนตรีที่รับผิดชอบ นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ดี
- กลุ่มที่ 4 การลงทุนและการใช้จ่ายภาครัฐ รองนายกรัฐมนตรีที่รับผิดชอบ นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ดี / นายสหัส บัณฑิตกุล / นายสุวิทย์ คุณกิตติ
- กลุ่มที่ 5 การหารายได้เข้าประเทศ รองนายกรัฐมนตรีที่รับผิดชอบ พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์
- กลุ่มที่ 6 การดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รองนายกรัฐมนตรีที่รับผิดชอบ นายสหัส บัณฑิตกุล
- กลุ่มที่ 7 กลุ่มฟื้นฟูความเชื่อมั่นด้านสังคมและความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ รองนายกรัฐมนตรีที่รับผิดชอบ นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์

* สรุปจากคำแถลงนโยบายรัฐบาล นายสมัคร สุนทรเวช นายกรัฐมนตรี แถลงต่อรัฐสภา วันจันทร์ที่ 18 กุมภาพันธ์ 2551

นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต

1. นโยบายการศึกษา
2. นโยบายแรงงาน
3. นโยบายการพัฒนาสุขภาพของประชาชน
4. นโยบายศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม
5. นโยบายความมั่นคงของชีวิตและสังคม

นโยบายเศรษฐกิจ

1. นโยบายการเงินการคลัง
2. นโยบายปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ
3. นโยบายโครงสร้างพื้นฐาน และระบบบริหารจัดการขนส่งมวลชน สินค้าและบริการ
4. นโยบายพลังงาน
5. นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศ

นโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

1. อนุรักษ์ พัฒนา และใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนให้เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจ
2. เฝ้าระวังการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมภายใต้การมีส่วนร่วมของประชาชน
3. อนุรักษ์ทรัพยากรดินและป่าไม้
4. จัดให้มีมาตรการป้องกันและพัฒนาระบบข้อมูล และเตือนภัยจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ
5. เฝ้าระวังการควบคุมมลพิษทางอากาศ ชยะ น้ำเสีย กลิ่นและเสียง ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค
6. ส่งเสริมให้ภาครัฐและภาคเอกชนวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อการอนุรักษ์พลังงาน
7. ส่งเสริมการสร้างความปลอดภัยทางด้านการสิ่งแวดล้อม

นโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม

1. ส่งเสริมการนำงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาประเทศ
2. สร้างเสริมความรู้ความคิดของประชาชน ทางด้านวิทยาศาสตร์
3. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมให้มีคุณภาพ และปริมาณที่เพียงพอกับความต้องการ และสนับสนุนการสร้างทรัพย์สินทางปัญญาของคนไทย
4. ปรับปรุงระบบการวิจัยของประเทศให้สอดคล้องกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ

นโยบายการต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

1. ส่งเสริมและพัฒนาความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน
2. ส่งเสริมความร่วมมือกับประเทศในเอเชีย กรอบความร่วมมือเอเชียและเพิ่มบทบาทในการสร้างความแข็งแกร่งของอาเซียน
3. มีบทบาทที่สร้างสรรค์ในองค์การระหว่างประเทศ
4. กระชับความร่วมมือและความเป็นหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์กับประเทศ และกลุ่มประเทศที่มีบทบาทสำคัญของโลก
5. ดำเนินงานเชิงรุกทางการทูตเพื่อประชาชน วัฒนธรรม และการศึกษาตลอดจนการแลกเปลี่ยนในระดับประชาชน กับนานาชาติ
6. คัดกรองผลประโยชน์ของคนไทย คู่แลคนไทยและแรงงานไทยในต่างประเทศ

นโยบายความมั่นคงของรัฐ

1. เติบโตและพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์
2. เสริมสร้างระบบป้องกันประเทศให้มีความมั่นคง มีศักยภาพในการรักษาเอกราช อธิปไตย บูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ และผลประโยชน์ของชาติ
3. เร่งพัฒนาระบบการจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมือง แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย และบุคคลที่ยังไม่มีสถานะที่ชัดเจน
4. พัฒนาและเสริมสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการป้องกัน และแก้ไขปัญหาการก่อการร้าย และอาชญากรรมข้ามชาติ
5. ปฏิรูประบบข่าวกรองให้เกิดประโยชน์ต่อการรักษาความมั่นคง และการเสริมสร้างผลประโยชน์ของชาติ
6. พัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ โดยเน้นการบริหารวิกฤติการณ์ ทั้งที่เกิดจากภัยธรรมชาติและภัยที่มนุษย์สร้างขึ้น

นโยบายการบริหารจัดการที่ดี

1. ประสิทธิภาพการบริหารราชการแผ่นดิน
2. กฎหมายและการยุติธรรม
3. ส่งเสริมให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารจากทางราชการและสื่อสาธารณะอื่นได้อย่างกว้างขวาง ถูกต้อง เป็นธรรม และรวดเร็ว

การแต่งตั้งคณะกรรมการกำกับและขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาล 5 คณะ

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2551 เห็นชอบให้แต่งตั้งคณะกรรมการกำกับและขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาล 5 คณะ เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลในระยะปีแรก และนโยบายระยะ 4 ปี ดังนี้

1. คณะกรรมการพัฒนาระบบขนส่งทางอากาศและท่าอากาศยาน
2. คณะกรรมการพัฒนาระบบขนส่งทางรางและระบบขนส่งมวลชน
3. คณะกรรมการพัฒนาและบริหารจัดการทรัพยากรน้ำและการชลประทาน
4. คณะกรรมการพัฒนาระบบการศึกษาและการเรียนรู้
5. คณะกรรมการพัฒนาระบบหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า

การมอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีรักษาราชการแทนนายกรัฐมนตรีและมอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีปฏิบัติราชการแทนกัน*

ส่วนที่ 1

คณะรัฐมนตรีมอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีรักษาราชการแทนนายกรัฐมนตรี

1. ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีไม่อาจปฏิบัติราชการได้ คณะรัฐมนตรีมอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาราชการแทนนายกรัฐมนตรี ตามลำดับ ดังนี้

- 1.1 นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์
- 1.2 นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี
- 1.3 นายมิ่งขวัญ แสงสุวรรณ
- 1.4 นายสหัส บัณฑิตกุล
- 1.5 พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์
- 1.6 นายสุวิทย์ คุณกิตติ

2. ในระหว่างการรักษาราชการแทนนายกรัฐมนตรี ผู้รักษาราชการแทนข้างต้น จะสั่งการใดเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลและการอนุมัติเงินงบประมาณอันอยู่ในอำนาจของนายกรัฐมนตรีได้ ต้องได้รับความเห็นชอบของนายกรัฐมนตรีเสียก่อน

ส่วนที่ 2

นายกรัฐมนตรีมอบหมายและมอบอำนาจให้รองนายกรัฐมนตรีปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี ในกรณีที่รองนายกรัฐมนตรีไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองนายกรัฐมนตรีปฏิบัติราชการแทนกัน ตามลำดับ ดังนี้

รองนายกรัฐมนตรี	รองนายกรัฐมนตรีที่ปฏิบัติราชการแทนตามลำดับ
1. นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์	1. นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี 2. นายมิ่งขวัญ แสงสุวรรณ
2. นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี	1. นายมิ่งขวัญ แสงสุวรรณ 2. นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์
3. นายมิ่งขวัญ แสงสุวรรณ	1. นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ 2. นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี
4. นายสหัส บัณฑิตกุล	1. นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี 2. นายมิ่งขวัญ แสงสุวรรณ
5. พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์	1. นายสุวิทย์ คุณกิตติ 2. นายสหัส บัณฑิตกุล
6. นายสุวิทย์ คุณกิตติ	1. พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์ 2. นายสหัส บัณฑิตกุล

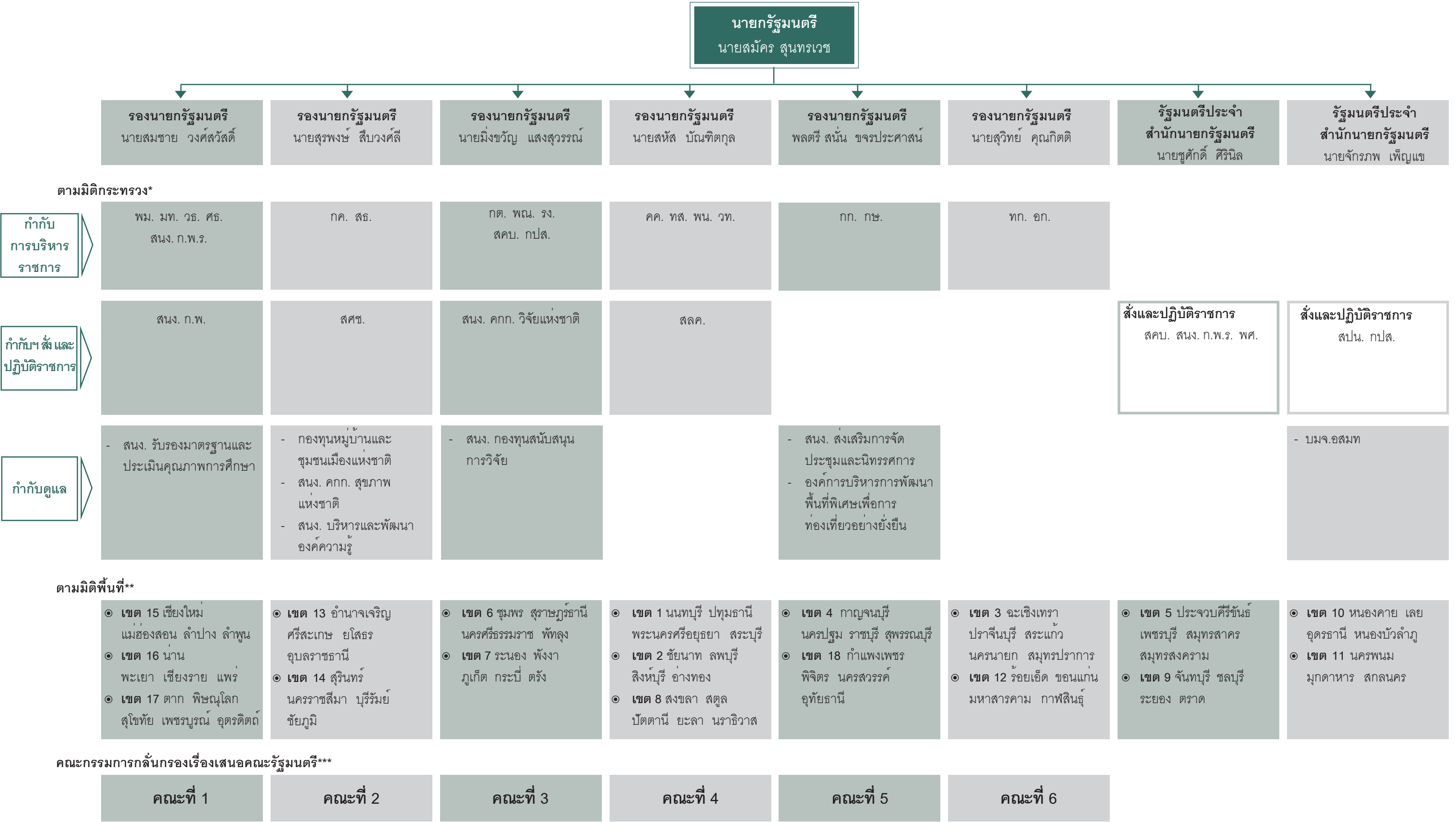
ส่วนที่ 3

นายกรัฐมนตรีมอบหมายและมอบอำนาจให้รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี ในกรณีที่รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีปฏิบัติราชการแทนกัน ตามลำดับ ดังนี้

รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี	รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีที่ปฏิบัติราชการแทนตามลำดับ
1. นายชูศักดิ์ ศิรินิล	1. นายจักรภพ เพ็ญแข 2. นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์
2. นายจักรภพ เพ็ญแข	1. นายชูศักดิ์ ศิรินิล 2. นายมิ่งขวัญ แสงสุวรรณ

* มติคณะรัฐมนตรีวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2551 และคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 28/2551 ลงวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2551 เรื่องมอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีรักษาราชการแทนนายกรัฐมนตรีและมอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีปฏิบัติราชการแทนกัน

การมอบอำนาจให้รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีตามมติกระทรวง มติพื้นที่ คณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี

หมายเหตุ * คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 19/2551 ลงวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2551 เรื่อง มอบหมายและมอบอำนาจให้รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี

** คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 30/2551 ลงวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2551 เรื่อง มอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีกำกับและติดตามการปฏิบัติราชการในภูมิภาค

*** คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 31/2551ลงวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2551 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี รวม 6 คณะ

การมอบหมายและมอบอำนาจให้รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี ประจำสำนักนายกรัฐมนตรีปฏิบัติหน้าที่ประธานกรรมการ ในคณะกรรมการต่าง ๆ ที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย*

รองนายกรัฐมนตรี นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์

1. คกก. ข้าราชการพลเรือน
2. คกก. พัฒนาระบบราชการ
3. คกก. ส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ
4. คกก. ผู้สูงอายุแห่งชาติ
5. คกก. ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ
6. คกก. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ
7. คกก. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
8. สภานายกสภาลูกเสือแห่งชาติ

รองนายกรัฐมนตรี นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี

1. คกก. นโยบายทุนรัฐวิสาหกิจ
2. คกก. กองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ
3. คกก. สุขภาพแห่งชาติ
4. คกก. อาหารแห่งชาติ
5. คกก. สุขภาพจิตแห่งชาติ
6. คกก. กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ

รองนายกรัฐมนตรี นายมีชัยวฤณ แสงสุวรรณ

1. คกก. การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. สภาวิจัยแห่งชาติ

รองนายกรัฐมนตรี พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์

1. คกก. นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ
2. คกก. กองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร
3. คกก. ส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน

รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี นายชูศักดิ์ ศิรินิล

1. คกก. คุ่มครองผู้บริโภค
2. รองประธานกรรมการใน คกก. พัฒนาระบบราชการ

รองนายกรัฐมนตรี นายสหัส บัณฑิตกุล

1. คกก. พิจารณาการเสนอขอพระราชทานเครื่องราช-
อิสริยาภรณ์อันเป็นที่สรรเสริญยิ่งดิเรกคุณาภรณ์
2. คกก. จัดระบบการจราจรทางบก
3. คกก. สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
4. คกก. นโยบายพลังงานแห่งชาติ
5. คกก. กองทุนเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน
6. คกก. พลังงานปรมาณูเพื่อสันติ
7. คกก. นโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี
และนวัตกรรมแห่งชาติ

รองนายกรัฐมนตรี นายสุวิทย์ คุณกิตติ

1. คกก. ส่งเสริมการลงทุน
2. คกก. ส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี นายจักรภพ เพ็ญแข

1. คกก. ข้อมูลข่าวสารของราชการ

* มติคณะรัฐมนตรีวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2551 และคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี
ที่ 29/2551 ลงวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2551 เรื่อง มอบหมายและมอบอำนาจ
ให้รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีปฏิบัติหน้าที่
ประธานกรรมการ

การมอบหมายและมอบอำนาจให้รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี ประจำสำนักนายกรัฐมนตรีปฏิบัติหน้าที่ประธานกรรมการ ในคณะกรรมการต่าง ๆ ที่จัดตั้งขึ้นตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี*

รองนายกรัฐมนตรี นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์

1. คกก. กองทุนเงินช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัย
สำนักนายกรัฐมนตรี
2. คกก. กำกับและติดตามการปฏิบัติราชการในภูมิภาค
3. คกก. จัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน
4. คกก. ส่งเสริมและประสานงานสตรีและสถาบันครอบครัว
แห่งชาติ
5. คกก. ส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ
6. คกก. กำหนดนโยบายและกำกับดูแลกิจการประปาแห่งชาติ
7. คกก. สนับสนุนระบบการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ
8. คกก. พัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ

รองนายกรัฐมนตรี นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี

1. คกก. พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
2. คกก. บริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษนคราชาดเนิน
3. คกก. กำกับนโยบายด้านรัฐวิสาหกิจ
4. คกก. บริหารสินเชื่อกเกษตรแห่งชาติ
5. คกก.แห่งชาติว่าด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์

รองนายกรัฐมนตรี นายมีนชวัญ แสงสุวรรณ์

1. คกก. อำนวยการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์แห่งชาติ
2. คกก. อำนวยการจัดระบบศูนย์ราชการ
3. คกก. นโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ
4. คกก. นโยบายและมาตรการช่วยเหลือเกษตรกร
5. คกก. บริหารแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง

รองนายกรัฐมนตรี นายสหัส บัณฑิตกุล

1. คกก. พิจารณาการเสนอขอพระราชทาน
เครื่องราชอิสริยาภรณ์ ชั้นสายสะพาย
2. คกก. ทรพยากรน้ำแห่งชาติ
3. คกก. อนุรักษ์และพัฒนากรุงรัตนโกสินทร์และเมืองเก่า
4. คกก. นโยบายการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแห่งชาติ
5. คกก. นโยบายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ
6. คกก. นโยบายนาโนเทคโนโลยีแห่งชาติ
7. คกก. นโยบายเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ
8. คกก. ภูมิสารสนเทศแห่งชาติ

รองนายกรัฐมนตรี พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์

1. คกก. บริหารกองทุนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ
2. คกก. บริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย
3. คกก. ช่วยเหลือเกษตรกรและผู้ยากจน
4. คกก. ประสานงานและสนับสนุนงานโครงการหลวง
5. คกก. นโยบายและฟื้นฟูทะเลไทย
6. คกก. แก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ

รองนายกรัฐมนตรี นายสุวิทย์ คุณกิตติ

1. คกก. เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารแห่งชาติ
2. คกก. บริหารระบบการเตือนภัยพิบัติแห่งชาติ
3. คกก. พัฒนาอุตสาหกรรมแห่งชาติ

รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี นายชูศักดิ์ ศิรินิล

1. คกก. บริหารพนักงานราชการ
2. คกก. ตรวจสอบและประเมินผลภาคราชการ
3. คกก. ควบคุมการเรียไรของหน่วยงานของรัฐ

รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี นายจักรภพ เพ็ญแข

1. คกก. ประชาสัมพันธ์แห่งชาติ
2. คกก. พิจารณาการเสนอขอพระราชทาน
เครื่องราชอิสริยาภรณ์ ชั้นต่ำกว่าสายสะพาย
3. รองประธานกรรมการใน คกก. เอกลักษณ์ของชาติ

* มติคณะรัฐมนตรีวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2551 และคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 29/2551 ลงวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2551 เรื่อง มอบหมายและมอบอำนาจให้
รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีปฏิบัติหน้าที่ประธานกรรมการ

ทำไมได้อย่างที่ตั้งใจ

(ตอนจบ)*

ความจริงไม่ได้ตั้งใจว่าจะมี “ตอนจบ” ของหัวข้อเรื่องนี้ เพราะเท่าที่เคยเขียนไปก็คิดว่าจบเพียงแค่นั้นจริง ๆ แม้ว่าบรรณาธิการจะบอกว่าที่เขียนมาทั้งหมดนั้น ดูเหมือนจะไม่ได้ตอบคำถามตามหัวข้อเลย

แต่ก็จบไม่ได้เพราะตัวเองก็ติดใจอยู่ว่าบรรณาธิการหักแล้ว และย้อนกลับไปอ่านดูอีกครั้งเมื่อตีพิมพ์แล้ว ก็เห็นว่าเป็นอย่างนั้นจริง ๆ อีกอย่างมีท่านผู้อ่านบางท่านก็อยากที่จะให้แสดงความเห็นให้ชัดเจนมากกว่านั้น ก็จึงต้องมี “ตอนจบ” ของหัวข้อนี้นี้ต่อไป

ถ้าตามกรอบที่กำหนดไว้ก็คือ “การทำงานไม่ได้อย่างที่ตั้งใจ”

“ตั้งใจ” ในที่นี้ก็จะมีการบอกอีกชั้นว่า หมายถึงตั้งใจให้งานออกมาดี

ท่านที่ไม่ได้อ่านเรื่องนี้ในฉบับก่อนหน้า ถ้าจะเริ่มต้นที่ฉบับนี้ก็คงจะไม่เป็นไร น่าจะไม่เสียเนื้อความไปมากนักเพราะฉบับตอนจบนี้จะไม่เสียค่ายอีกแล้ว

การที่เราทำงานไม่ได้อย่างที่ตั้งใจมีหลายสาเหตุ ที่จะกล่าวต่อไปนี้เป็นเพียงอีกบางแง่มุมที่จะนำเสนอให้ลองพิจารณาดู

1. ทำไมได้อย่างที่ตั้งใจ เพราะไม่ได้ตั้งใจจริง

คำตอบข้อนี้ดูเหมือนจะกล่าวหากันซึ่ง ๆ หน้า (ซึ่งก็จะทำ)

อะไรที่สะท้อนให้เห็นว่าเราไม่ได้มีความตั้งใจจริง ?

อย่างแรกคือ ไม่มีความมุ่งมั่นหรือพยายามที่จะทำในสิ่งที่ตั้งใจจะทำ สำหรับบางคนแล้วจะพบว่าวันหนึ่ง ๆ มีความตั้งใจจะทำงานอะไรต่อมิอะไรตั้งหลายอย่าง แต่สุดท้าย

ทำไมเสร็จสักอย่าง หรือเสร็จไม่หมดตามที่ตั้งใจ หรือทำออกมาแล้ว ไม่ได้คุณภาพอย่างที่ตัวเองต้องการ ส่วนหนึ่งเป็นเพราะในขณะที่ทำนั้นใจอกแวกไปคิดเรื่องอื่นบ้าง ได้ยินใครเขาคุยอะไรกันข้างตัว

ก็คอยแต่จะเงี่ยหูฟังหรือไม่ก็หันไปคุยกับเขาด้วย หรือไม่ทำไปสักหน่อยก็ลุกเดินไปทำอย่างอื่น ถ้าลุกขึ้นไปเข้าห้องน้ำก็พอทำเนา แต่บางคนลุกไปหยิบหนังสือพิมพ์มาอ่าน เดินไปกินขนมบนโต๊ะเพื่อนที่อยู่ข้าง ๆ กิจกรรมเหล่านี้เราอาจให้เหตุผลกับตัวเองว่าเป็นการเปลี่ยนอิริยาบถหรือเปลี่ยนบรรยากาศก็ตามแต่จะหาмаอธิบาย หากพิจารณาลึก ๆ แบบไม่เข้าข้างตัวเองบางทีก็เป็นเรื่องที่ลวนแล้วแต่แสดงให้เห็นว่าเราไม่มีสมาธิ ไม่มีความมุ่งมั่นที่จะทำงานนั้นให้เสร็จอย่างที่ตั้งใจ ซึ่งก็รวมถึงคุณภาพของงานเอง ก็อาจจะพลอยได้รับผลกระทบด้วย ว่าออกมาไม่ดีเท่าที่ควร เพราะไม่ได้เกิดจากความคิดที่ปะติดปะต่ออย่างต่อเนื่อง

“ความวอกแวก” ที่กล่าวมาข้างต้นอีกอย่างหนึ่งที่คนคิดไม่ถึงว่าจะมารบกวนสมาธิในการทำงานของเราก็คือ “ความกังวล” กังวลว่างานจะไม่เสร็จ กังวลว่าทำออกมาแล้วจะไม่ดี สารพัดความกังวลเหล่านี้ลองสังเกตดูจะพบว่าก่อนที่เราจะอยู่บ่อย ๆ แม้ขณะที่กำลังทำงานนั้นอยู่ก็กังวลลึก ๆ อาจจะต้องถามตัวเองแล้วต้องตอบให้ได้ว่าจะกังวลเพื่ออะไร เพราะผลของ

* ตอนแรกตีพิมพ์ในฉบับเดือนมกราคม 2551

ความกังวลก็คือ ความกังวลที่มีอยู่ตลอดเวลา ไม่ใช่ทำให้งานเสร็จงานที่เสร็จลงได้ด้วยดีอย่างที่เรากำลังการเพราะเราลงมือทำไม่ใช่เสร็จเพราะเรากังวล เพราะฉะนั้นการจะมั่งคั่งร่ำรวยความกังวลด้วย เพราะเป็นตัวบั่นทอนประสิทธิภาพในการทำงานอย่างมาก

อย่างที่สอง ไม่มีความอดทนที่จะเผชิญและแก้ไขปัญหาลุप्तรรคที่เกิดขึ้นจากการทำงานนั้น ๆ เจออะไรที่ติดขัดหน่อยก็ถอดใจ ท้อแท้ ถดถอย แทนที่จะคิดอ่านแก้ไขให้งานเราเดินต่อไปได้ ความจริงฝีมือของคนทำงานเก่ง ส่วนหนึ่งก็อยู่ที่ความสามารถในการที่จะแก้ไขปัญหาอุปสรรคข้อขัดข้องที่เข้ามาบรรบวงนการไปสุ่เป้าหมาย ปัญหบบางอย่างก็อาจจะแก้ไขได้ในเวลาไม่มาก แต่หลายปัญหหลายอุปสรรคต้องอาศัยเวลา ถ้าเรามีความตั้งใจหนักแน่นจริงก็ต้องอดทนที่จะรอได้

2. ทำไม่ได้อย่างที่ตั้งใจ เพราะไม่มีความรู้

ความรู้ในที่นี้อย่างน้อยจะมีอยู่ด้วยกัน 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นความรู้เกี่ยวกับงานที่เราทำ กับอีกส่วนคือความรู้เกี่ยวกับวิธีการทำงานนั้น ๆ

ความรู้ที่เกี่ยวกับงานที่เราทำเป็นเรื่องสำคัญ เพราะเป็นพื้นฐานของการทำงานขึ้นนั้นของเรา แต่ก็มีมากเหมือนกันที่บางคนอาจจะได้รับมอบหมายงานที่ไม่ตรงกับความรู้ที่ตัวเองมีอยู่ ซึ่งประเด็นนี้ก็เคยคุยกันมาหลายครั้งว่า ผู้ที่เป็นหัวหน้างานจะต้องให้ความสำคัญ จะต้องรู้จักลูกน้องของตัวเองให้ชัดเจนถ่องแท้จริง ๆ ว่าเขามีความรู้ ความสามารถ รวมถึงทักษะในด้านใด เพื่อไม่ให้เกิดการมอบหมายงานทำให้เกิด “ผิดพลาด ผิดตัว” ปัญหาถ้าเกิดขึ้นแล้วก็ขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมขององค์กรนั้นว่า ได้สร้างบรรยากาศให้คนได้พูดความจริงต่อกันหรือไม่ หมายถึงลูกน้องสามารถที่จะเดินไปบอกหัวหน้าได้หรือไม่ว่างานที่มอบมาให้ฉัน ผมหรือดิฉันไม่มีความรู้ ถ้าบรรยากาศเปิดให้บอกกันได้ ปัญหานี้ก็คงแก้ไขได้ไม่ยาก แต่ถ้าเป็นบรรยากาศที่ “สั่ง” ลงมาอย่างเดียวก็จะลำบาก ความลำบากนี้ไม่ได้เกิดเฉพาะ

แก่ตัวลูกน้องคนทำเท่านั้น หัวหน้าเองก็ลำบากเพราะจะได้งานที่ไม่ตรงตามที่ต้องการ องค์กรส่วนรวมก็ลำบากเพราะมีจุดต่างคือความไม่มีประสิทธิภาพในการบริหารงานเกิดขึ้น ซึ่งย่อมกระทบต่อเป้าหมายโดยรวมขององค์กรนั้นแน่นอน ประเด็นนี้เราอาจจะเห็นว่าเล็กน้อย แต่ถ้ามีเกิดขึ้นมากหลายจุด องค์กรนั้นก็จะเป็นองค์กรที่อ่อนแอ

แต่... แต่ถ้าเราได้รับมอบหมายให้ทำงานที่ตรงกับความรู้ของเรา แต่เรายังรู้ไม่มากพอที่จะทำงานนั้นให้ออกมาดีได้ คนปกติที่มีความรับผิดชอบก็ต้องถือเป็นหน้าที่ที่ต้องแสวงหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อให้ทำงานนั้นออกมาให้มีคุณภาพได้ เหตุที่ต้อง

ทำงานให้มีคุณภาพก็เพราะคุณภาพของงานนั้นเองที่จะสะท้อนให้เห็นคุณภาพของคนทำ สักครั้งที่เรำทำงานที่ไม่มีคุณภาพออกมา หัวหน้าเขาก็อาจจะจำ... จำ... และจำฝังใจว่าเรำทำงานได้คุณภาพต่ำแค่นั้น แล้วถ้าไม่มีโอกาสที่เราจะแก้ตัวก็จะนำไปสู่ปัญหาอื่น ๆ อีก เช่น เขาไม่มอบงานสำคัญให้เรำทำ หรือเขาก็ไม่ใช้เรำให้ทำอะไรเลยก็เป็นได้ ซึ่งอย่าคิดว่าเป็นแบบนี้ก็ดี เราจะได้สบายเพราะจริง ๆ แล้ว เราจะสบายในระยะแรก ๆ แต่นั่งตบยุบนาน ๆ เข้าความนับถือตัวเองก็จะหมดลงไปทุกทีด้วย

ความรู้อีกส่วนที่เป็นความรู้เกี่ยวกับวิธีการทำงานนั้น ๆ เรื่องนี้ดูเหมือนจะเขียนไปบ้างแล้วในฉบับที่แล้วว่าถ้าเมื่อใดก็ตามที่เรามีปัญหาในการทำงาน จะทำงานไม่ได้ อย่างที่อยากจะให้มันเป็นหรือทำงานไม่เสร็จสักที สิ่งหนึ่งที่เรามักจะมองข้ามก็คือ การถามตัวเราเองว่าเราได้ใช้วิธีการทำงานถูกต้องเหมาะสมหรือไม่ ส่วนใหญ่เราจะมุ่งไปที่ปัญหาลุप्तรรคที่เกิดจากสิ่งภายนอกรอบตัว ไม่ว่าจะเป็นคนอื่น หรือสถานการณ์ หรือความไม่พร้อมของวัสดุอุปกรณ์ น้อยนักที่จะกลับมาคิดว่าตัวเองได้ใช้วิธีการที่ถูกต้องในการทำงานขึ้นนั้นหรือไม่

ความรู้ในส่วนนี้จะว่าไปก็อาจจะถือเป็น “ทักษะ” ได้เหมือนกัน เพราะการที่จะรู้ว่าจะงานขึ้นใดต้องใช้วิธีการอย่างไร จึงจะไม่ใช่ “เสร็จ” อย่างเดียวแต่ “สำเร็จ” ด้วยนั้น อาจต้องอาศัยประสบการณ์ที่ผ่านงานต่าง ๆ มาแล้วมาก อาศัยความเป็นคนที่

ช่างสังเกตและเก็บรายละเอียดต่าง ๆ ไว้มาก แล้วสามารถนำสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นมาประมวลกำหนดวิธีการทำงานในเรื่องอื่น ๆ ที่เข้ามาให้ทำ

(ถึงตรงนี้ ต้องหมายเหตุให้คนที่ได้รับมอบหมายงานให้ทำมากมายหลายด้านว่า ต้องถือเป็นความโชคดีหรือประโยชน์ที่เกิดแก่ตัวเอง เพราะจะทำให้เป็นผู้มีทักษะในการที่จะหาวิธีการทำงานต่าง ๆ ได้เหมาะสมกับงานแต่ละชิ้น แต่ต้องเป็นคนที่ช่างสังเกตและเก็บรายละเอียดอย่างที่ว่า มิฉะนั้นก็จะกลายเป็นว่าทำงานหนักเสียเปล่า ไม่ได้เรียนรู้อะไรเลย)

3. ทำไมไม่ได้อย่างที่ตั้งใจ เพราะสิ่งที่ตั้งใจนั้นเป็นไปไม่ได้ ในความเป็นจริง

ข้อนี้ไม่น่าเชื่อเลยว่าจะเกิดขึ้นได้อย่างไร

เป็นไปไม่ได้หรือที่เรากำลังทำงานที่เป็นไปไม่ได้ในความเป็นจริง

ก็งานที่ทำแล้วโดยใช้ความพยายามทุกอย่างใช้วิธีการทุกอย่างแล้วก็ได้ไม่ได้อย่างที่ตั้งใจสักที ก็ต้องมาถามตัวเองตามเคยว่างานนั้นควรทำหรือเปล่า ? สมเหตุสมผลที่จะทำหรือไม่ ? เริ่มต้นได้ใช้จินตนาการมากไปจนกลายเป็นความฝันหรือเปล่า ? หรือเราต้องการความสมบูรณ์แบบมากเกินไปจนไปไม่ถึงจุดนั้นเสียที ! ฯลฯ

คำถามเหล่านี้บางที่ทั้งเราและหัวหน้าต้องช่วยกันตอบให้ชัดเจน และจะว่าไปแล้วควรจะเป็นคำถามแรกที่ต้องตอบให้ได้ก่อนที่จะลงมือทำด้วยซ้ำไป

อาจจะมีบ้างบางงานที่เราลองผิดลองถูก แต่เป้าหมายก็ไม่ควรจะเป็นเหมือนความฝันที่ไม่มีวันเป็นจริง มีความจริงอยู่ข้อหนึ่งว่า บางครั้งเราและอีกหลาย ๆ คนไม่ทราบ

หรือกว่าสิ่งที่จะทำนั้นไม่ต่างอะไรจากความฝัน เราปักใจเชื่ออย่างจริงจังว่าจะเป็นไปได้แล้วก็มึนหน้ามึนตาทำไป หมดแรงเมื่อไรก็ค่อยมาคิดทบทวน หรือไม่ก็ถ่างมวงโลกในแง่ดี (เกินไปอีก) ก็อาจจะบอกกับตัวเองว่าคงจะใช้ความพยายามไม่มากพอ แล้วก็ท้อม่ทนต่อไปโดยไม่คิดถึงความเสี่ยง

งานเอกชนถ้าทำแล้วขาดทุน ไม่มีกำไร เขาก็เลิกทำ และเขาคงไม่ลงทุนในสิ่งที่วิเคราะห์แล้วว่ามีความเป็นไปได้น้อยหรือคุ้มทุนน้อย แต่ในภาคราชการงานจำนวนมากหลายประเภทที่ไม่มีกำไรหรือขาดทุนให้เห็นชัดเจน ความคุ้มทุนในการทำงานแต่ละอย่างโดยเฉพาะงานประจำรายวันก็ไม่เคยคิดซึ่งไม่แปลกใจนักถ้าเราจะพบว่าหลายงานที่เรา กำลังทำเป็นงานที่ไม่ควรจะทำ แล้วเราก็อุ้มเทร่ทรัพยากรทั้งหลายแต่สุดท้ายก็ล้มเหลว ทุกครั้งที่งานล้มเหลว คนทำที่ยังมีความรู้สึกเหมือนมนุษย์ธรรมดา ก็อดไม่ได้ที่จะเสียกำลังใจและท้อแท้ได้ (เป็นการเสียกำลังใจและท้อแท้ในการทำสิ่งที่เราไม่รู้ว่าจะไม่ควรทำตั้งแต่แรก !)

4. ทำไมไม่ได้อย่างที่ตั้งใจ เพราะมีปัญหาอุปสรรคมากมาย เหลือเกิน

เรื่องนี้เป็นเรื่องธรรมดา ยิ่งงานที่มีความสำคัญมาก ปัญหาอุปสรรคที่จะเกิดขึ้นก็ยิ่งไม่ธรรมดา ถ้าเรามั่นใจว่าการที่ทำไม่ได้อย่างที่ตังใจนั้นไม่ได้เกิดจากตัวเราเองไม่มีความตั้งใจจริง ไม่ได้เกิดจากตัวเราไม่มีความรู้ ไม่มีทักษะ และไม่ได้เกิดจากการตั้งเป้าหมายที่ไกลเกินจริงแล้ว ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นก็ต้องหาทางแก้ไขกันไปให้ลุล่วงให้ได้ หลายปัญหาอยู่นอกเหนือการควบคุมของเรา แต่ถ้าเรามีความมุ่งมั่น ไม่ละทิ้งเป้าหมายไปง่าย ๆ ไม่ว่าเรื่องที่จะต้องทำงานนั้นให้เสร็จ เรื่องที่จะต้องทำงานนั้นให้มีคุณภาพดีให้ได้ ก็ค่อย ๆ แก้ไขปัญหาเหล่านั้นไป จะแก้ไขได้เร็วหรือต้องอาศัยเวลาก็ขึ้นอยู่กับปัญหานั้นคืออะไรและควรใช้วิธีการอย่างไร (ประเด็นนี้ดูเหมือนจะตอบที่ ๑ ไม่มีอะไรซึ่งความจริงถ้าจะกล่าวกันในรายละเอียดเฉพาะข้อนี้มีมากมายหลายประเด็นที่จะแตกหน่อแตกกอมากุ้ยกันได้

ที่ป็นมาเป็นหัวข้อต่าง ๆ ของคอลัมน์นี้ส่วนใหญ่ก็จะเป็นปัญหาอุปสรรคในการทำงานทั้งสิ้น เพราะเป็นปัญหาอุปสรรคที่ทำให้เราทำงานอย่างมีความสุขเท่าที่ควร)

สรุปสาเหตุที่ทำงานไม่ได้อย่างที่ตั้งใจ เท่าที่นึกออกโดยอาศัยประสบการณ์ก็จะมี 4 ข้อที่กล่าวมาข้างต้น ถ้ามีเวลาและคิดต่อไปดี ๆ ก็อาจจะพบสาเหตุอื่น ๆ อีก ก็ขออนุญาตให้เป็นภาระของผู้อ่านที่จะคิดต่อ

จริง ๆ แล้วอยากจะเพิ่มพ้าเพิ่มอีกนิดว่า ไม่ว่าจะเรื่องงานหรือเรื่องอะไรก็ตามที่เราทำไม่ได้อย่างที่ตั้งใจ ถ้ามองกลับมาที่ตัวเองก็อาจจะพบว่าส่วนสำคัญมากส่วนหนึ่งก็เป็นเพราะสภาพจิตใจของเราไม่พร้อมจริง

เพราะสภาพจิตใจที่ไม่พร้อมทำให้เราไม่มุ่งมั่นตั้งใจจริง ทำให้เราไม่มีความอดทน ไม่มีความพยายามที่จะแก้ไข ปัญหา ไม่มีความต้องการที่จะแสวงหาความรู้ในเรื่องที่เรา ยังไม่เคยรู้ และอีกหลาย ๆ “ไม่” ซึ่งถ้ามองภาพให้กว้างออกไป จะเห็นว่าไม่เพียงแต่ทำให้เราไม่สามารถทำงานให้ได้อย่างที่ ตั้งใจเท่านั้น แต่ยังไม่สามารถทำให้เราดำเนินชีวิตประจำวัน ได้อย่างที่ควรจะเป็นด้วย

เขียนแบบนี้ดูเหมือนกำลังจะเปิดประเด็นใหม่ เสียเองว่า “สภาพจิตใจที่ไม่พร้อมจะมีผลต่อชีวิตประจำวันของเรา อย่างไร ?”

แต่เอาเป็นว่า ณ เวลาคิดว่าได้ตอบคำถามในหัวข้อ “ทำไม่ได้อย่างที่ตั้งใจ” แล้วพอสมควร หลายประโยคจะเห็นว่า ถ้านั่งคุยโต้ตอบกันได้ อาจขยายความไปได้อีกหลายประเด็น แต่เนื่องด้วยตรงนี้มีข้อจำกัดในเรื่องเนื้อที่กระดาษจึงขอ จบเรื่องนี้เพียงเท่านี้

ไม่ทราบว่าบรรณาธิการคิดว่าที่เขียนมาทั้งหมดนี้ ได้ตอบคำถามของหัวข้อนี้แล้วหรือยัง ?

ความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ ที่ปรากฏในคอลัมน์นี้ เกิดจากคำถามที่ผู้อื่น ตั้งขึ้น จึงพร้อมที่จะรับการโต้แย้งในทุกประเด็นหากผู้อ่านมีฉันทะที่จะ รังสรรค์ความคิดร่วมกันเพื่อจุดประกาย “ความหวัง” ให้แก่ผู้อื่น รวมทั้ง แก่ตัวเองด้วย ที่บางครั้งอาจ “เสียหลัก” ได้เหมือนกัน

เรื่องเล่า... ขาวอาลักษณ์

เรื่องมาประสมภรณ์

โดย นายอาลักษณ์ พงษ์อาลักษณ์

(ต่อจากหน้า 8)

สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร และสมเด็จพระ เทพรัตนาธิราชสุตาฯ สยามบรมราชกุมารี สำหรับสิ่งที่เป็นรูปธรรม คือสิ่งใดที่ยกไม่ได้ ต้องใช้คำว่านุ่มเกล้านุ่มกระหม่อมถวาย แต่ถ้ายกไหว สามารถที่จะหยิบด้วยมือเราแล้วก็ถวายพระบาท- สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ก็เป็นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวาย เมื่อใดที่ พูดว่าทูลเกล้าฯ ก็ทูลเกล้าฯ อยู่เนิ่น เพราะทูลเกล้าฯ แปลว่ายกขึ้น แล้วก็ไม่ได้ถึงมือพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงรับอะไรไม่ได้ ได้แต่ยกขึ้นเฉย ๆ เพราะฉะนั้น จึงต้องต่อด้วยคำว่าถวาย หรือ อ่านผิด ๆ ถูก ๆ อ่านว่าถวายยังดีกว่าอ่านว่าทูลเกล้าฯเลย ๆ ส่วนคำ ที่เป็นนามธรรมไม่ต้องมีคำว่าทูลเกล้าฯ นุ่มเกล้าฯ ใช้คำว่า ถวายคำเดียว เช่น ทำความดีเพื่อถวายพระราชกุศลแด่พระบาท- สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว บริจาคเงินทำบุญสร้างพระถวายพระราชกุศล เป็นต้น คำเหล่านี้เป็นนามธรรม คำว่าทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายนี้ จะมีสองคำที่บัญญัติไว้ในราชบัณฑิต คือสำนักพระราชวังจะใช้ คำว่า “ทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวาย” ส่วนสำนักราชเลขาธิการ ใช้สะกดด้วย “ล” มาเสมอ เนื่องจากถือว่ายืมคำจากเขมรมาใช้ ก็ควรเอามาทั้งประโยคโดยที่ไม่ได้แก้ไข อาจารย์บางท่านบอกว่า “น” ของไทยก็มี ราชบัณฑิตยสถานจึงมีทั้งสองคำใช้ในความหมาย เดียวกันได้ไม่ผิด แต่ในพจนานุกรมของราชบัณฑิตยสถานฉบับ ล่าสุดยังจะบัญญัติไว้ทั้ง 2 คำหรือไม่ ผมก็ยังไม่ได้เปิดดูเลย

เป็นอันว่าฉบับนี้นายอาลักษณ์ขอจบเรื่องความรู้เกี่ยวกับ สถาบันพระมหากษัตริย์ ซึ่งบรรยายโดยนายประสพโชค อ่อนกอ ผู้ช่วยราชเลขาธิการ สำนักราชเลขาธิการ ไว้แต่เพียงเท่านี้ สวัสดี

ท้องถิ่น “ควรรู้”

กรณีเชื่อกันดินดอนกริตเสริมเหล็กและรั้วขององค์การบริหารส่วนตำบลบางโหลง จังหวัดสมุทรปราการ เกิดการเคลื่อนตัวและทรุดตัวลงได้รับความเสียหาย ส่งผลให้อาคารและสิ่งก่อสร้างอื่น ๆ ได้รับความเสียหาย ใครต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหาย และหากมีคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแล้วไม่เห็นด้วยกับคำสั่งนั้น สามารถอุทธรณ์ได้หรือไม่

เรื่องเสร็จที่ 522/2550

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งเรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน
ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางโหลง

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือ ที่ มท 0804.4/685 ลงวันที่ 23 มกราคม 2550 ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ขอรื้อหรือการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งให้ชำระเงินค่าสินไหมทดแทนตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น สรุปความได้ว่า จังหวัดสมุทรปราการได้รายงานผลการดำเนินการตามเรื่องร้องเรียนของนายสุพจน์ เนตรวิเชียรกับพวกเกี่ยวกับการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางโหลง กรณีเชื่อกันดินดอนกริตเสริมเหล็กบริเวณศาลาอเนกประสงค์ทรุดตัวก่อให้เกิดความเสียหาย 7,023,100 บาท ซึ่งมีข้อเท็จจริงว่า

องค์การบริหารส่วนตำบลบางโหลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด และส่งสำนวนการสอบสวนให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ กรณีเชื่อกันดินดอนกริตเสริมเหล็กและรั้วขององค์การบริหารส่วนตำบลบางโหลงเกิดการเคลื่อนตัวและทรุดตัวลงได้รับความเสียหาย คิดเป็นเงิน 7,023,100 บาท และต่อมากรมบัญชีกลางโดยได้รับมอบอำนาจจากกระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว เห็นว่าเชื่อกันดินดอนกริตเสริมเหล็กและรั้วขององค์การบริหารส่วนตำบลบางโหลงเกิดการเคลื่อนตัวและทรุดตัวลง ทำให้เกิดความเสียหายต่ออาคารและสิ่งก่อสร้างอื่น ๆ จึงให้นายณรงค์ อินทรพันธุ์ วิศวกรโยธา องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งเป็นผู้ออกแบบรับผิดชอบใช้ค่าเสียหาย คิดเป็นเงิน 7,023,100 บาท และนายสมชาย ไยน้อย หัวหน้าส่วนโยธา องค์การบริหารส่วนตำบลบางโหลง มีหน้าที่รับผิดชอบในการออกแบบและประมาณราคาค่าก่อสร้างรับผิดชอบใช้ค่าเสียหาย คิดเป็นเงิน 2,809,240 บาท ซึ่งหากองค์การบริหารส่วนตำบลบางโหลงได้รับชดใช้ค่าเสียหายจากนายณรงค์ อินทรพันธุ์ เมื่อนำมารวมกับจำนวนเงินที่นายสมชาย ไยน้อย ได้ชดใช้ไว้เกินมูลค่าความเสียหาย ให้คืนเงินส่วนที่ได้รับไว้เกินแก่นายสมชาย ไยน้อย ตามสัดส่วนแห่งความรับผิดและที่ได้ชำระไว้

องค์การบริหารส่วนตำบลบางโหลงได้มีคำสั่ง ที่ 229/2547 ลงวันที่ 1 กรกฎาคม 2547 ให้นายพัศกร (สมชาย) ไยน้อย ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน เป็นเงิน 2,809,240 บาท แก่องค์การบริหารส่วนตำบลบางโหลงภายใน 30 วัน และหากนายพัศกร (สมชาย) ไยน้อย ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าวก็ให้อุทธรณ์ต่อองค์การบริหารส่วนตำบลบางโหลงภายใน 15 วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง ต่อมานายพัศกร (สมชาย) ไยน้อย ได้อุทธรณ์คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางโหลง ซึ่งนายกององค์การบริหารส่วนตำบลบางโหลงได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว เห็นว่านายพัศกร (สมชาย) ไยน้อย มิได้ประมาทเลินเล่อและได้ใช้ความระมัดระวังตามวิสัยและพฤติการณ์แล้ว จึงแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลดังกล่าวว่านายพัศกร (สมชาย) ไยน้อย ไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหาย

นายอำเภอบางพลีในฐานะเป็นผู้กำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางโจลงให้เป็นไปตามกฎหมาย และระเบียบข้อบังคับของทางราชการ ได้แจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลบางโจลงทบทวนการวินิจฉัยอุทธรณ์ในกรณีนี้ แต่องค์การบริหารส่วนตำบลบางโจลงรายงานว่าได้ทบทวนการพิจารณาอุทธรณ์ความรับผิดชอบละเมิดของนายพัสกร (สมชาย) โยน้อย แล้ว และขอยืนยันคำสั่งดังกล่าว โดยเห็นว่านายพัสกร (สมชาย) โยน้อย ไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหาย ซึ่งอำเภอบางพลีและจังหวัดสมุทรปราการพิจารณาแล้วมีความเห็นเช่นเดียวกับกรมบัญชีกลางว่า นายพัสกร (สมชาย) โยน้อย กระทำการโดยประมาทเลินเล่อ อย่างร้ายแรงต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหาย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

1. ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 หมวด 1 กรณีเจ้าหน้าที่กระทำความผิดต่อหน่วยงานของรัฐ ข้อ 17 กำหนดไว้สรุปได้ว่าให้ผู้แต่งตั้งส่งสำนวนการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดชอบละเมิดให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ เว้นแต่เป็นเรื่องที่กระทรวงการคลังประกาศกำหนดว่าไม่ต้องรายงานให้ กระทรวงการคลังตรวจสอบ และตามข้อ 18 กำหนดไว้สรุปได้ว่า เมื่อกระทรวงการคลังพิจารณาเสร็จแล้วให้ผู้แต่งตั้งมีคำสั่งตาม ความเห็นของกระทรวงการคลังและแจ้งคำสั่งนั้นให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ แต่ในกรณีหน่วยงานของรัฐที่เสียหายเป็นราชการส่วนท้องถิ่น ให้ผู้กำกับดูแลวินิจฉัยสั่งการให้หน่วยงานของรัฐดังกล่าวปฏิบัติตามที่เห็นว่าถูกต้อง และตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการ ทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 44 และมาตรา 45 วรรคหนึ่ง ประกอบกับมาตรา 46 กำหนดให้คู่กรณีอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง โดยยื่นต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครอง และเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งที่ตนทำขึ้น โดยกรณีที่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ก็สามารถเปลี่ยนแปลงคำสั่งตามความเห็นของตนได้

2. กรณีข้างต้น องค์การบริหารส่วนตำบลบางโจลงได้ถือปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์ การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 หมวด 1 กรณีเจ้าหน้าที่กระทำความผิดต่อหน่วยงานของรัฐ ข้อ 17 และข้อ 18 โดยมีความเห็นตามที่กระทรวงการคลังแจ้งผลการตรวจสอบสำนวนการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิด และ ออกคำสั่งทางปกครองตามนัยมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ให้นายพัสกร (สมชาย) โยน้อย ชำระเงินจำนวน 2,809,240 บาท แก่องค์การบริหารส่วนตำบลบางโจลง กรณีจึงไม่มีประเด็นที่นายอำเภอบางพลีซึ่งเป็นผู้มีอำนาจ กำกับดูแลและวินิจฉัยสั่งการให้องค์การบริหารส่วนตำบลบางโจลงปฏิบัติตามที่เห็นว่าถูกต้องตามระเบียบดังกล่าว และต่อมานายพัสกร (สมชาย) โยน้อย ได้อุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง นายกององค์การบริหารส่วนตำบลบางโจลงจึงเป็นผู้พิจารณาอุทธรณ์ตามนัยมาตรา 44 และมาตรา 45 วรรคหนึ่ง ประกอบกับมาตรา 46 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 โดยเห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ ของนายพัสกร (สมชาย) โยน้อย ที่อุทธรณ์ว่าไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหาย พร้อมทั้งได้แก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งทางปกครองขององค์การ บริหารส่วนตำบลบางโจลง แต่นายอำเภอบางพลีในฐานะผู้กำกับดูแลองค์การบริหารส่วนตำบลบางโจลงไม่เห็นด้วยกับผลการพิจารณา อุทธรณ์ของนายกององค์การบริหารส่วนตำบลบางโจลง จึงแจ้งให้ทบทวนการวินิจฉัยอุทธรณ์ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางโจลง รายงานว่า ได้ทบทวนการพิจารณาอุทธรณ์เกี่ยวกับความรับผิดชอบละเมิดของนายพัสกร (สมชาย) โยน้อย แล้ว และขอยืนยันคำสั่งเดิม

3. ดังนั้น การดำเนินการเกี่ยวกับความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ดังกล่าว จึงมีประเด็นปัญหาข้อกฎหมายว่า นายอำเภอบางพลีในฐานะที่เป็นผู้กำกับดูแลองค์การบริหารส่วนตำบลบางโจลงตามกฎหมาย และเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยสั่งการให้ องค์การบริหารส่วนตำบลบางโจลงปฏิบัติตามที่เห็นว่าถูกต้อง ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับ ความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 หมวด 1 กรณีเจ้าหน้าที่กระทำความผิดต่อหน่วยงานของรัฐ ข้อ 18 จะมีอำนาจวินิจฉัย สั่งการผลการพิจารณาอุทธรณ์เกี่ยวกับความรับผิดชอบละเมิดของนายพัสกร (สมชาย) โยน้อย ที่นายกององค์การบริหารส่วนตำบล บางโจลงได้พิจารณาตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 44 และมาตรา 45 วรรคหนึ่ง ประกอบกับ มาตรา 46 ให้องค์การบริหารส่วนตำบลบางโจลงปฏิบัติตามที่เห็นว่าถูกต้องได้หรือไม่ ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเห็นว่า ตามเจตนารมณ์ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 หมวด 1 กรณีเจ้าหน้าที่กระทำความผิดต่อหน่วยงานของรัฐ ข้อ 18 กำหนดให้ผู้กำกับดูแลหน่วยงานของรัฐที่เสียหายที่เป็นราชการ ส่วนท้องถิ่นมีอำนาจวินิจฉัยสั่งการให้หน่วยงานของรัฐดังกล่าวปฏิบัติตามที่เห็นว่าถูกต้องเกี่ยวกับความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ ของราชการส่วนท้องถิ่นแตกต่างจากความเห็นของกระทรวงการคลังได้ ประกอบกับตามกฎหมายจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล ตามนัยมาตรา 90 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 กำหนดให้นายอำเภอมีอำนาจกำกับดูแล การปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของทางราชการ ฉะนั้น ในกรณีนี้ แม้ว่า

การดำเนินการของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางโหลงจะเป็นการพิจารณาอุทธรณ์โดยใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 นายอำเภอบางพลีที่เป็นผู้กำกับดูแลก็มีอำนาจวินิจฉัยสั่งการผลการพิจารณาอุทธรณ์เกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของนายพัศกร (สมชาย) โยน้อย ให้องค์การบริหารส่วนตำบลบางโหลงปฏิบัติตามที่เห็นว่าถูกต้องได้ รวมทั้งมีอำนาจสอบสวนนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางโหลงและเสนอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้บุคคลดังกล่าวพ้นจากตำแหน่ง หากผลการสอบสวนปรากฏว่านายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางโหลงได้กระทำการอันเป็นการถือได้ว่าละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติที่ไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ ซึ่งเป็นไปตามนัยมาตรา 92 แห่งพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาประเด็นปัญหาข้อกฎหมายข้างต้นแล้วจึงขอหารือว่า ความเห็นของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นถูกต้องหรือไม่ และมีแนวทางปฏิบัติในการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งให้ชำระเงินค่าสินไหมทดแทนตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 อย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวโดยมีผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า เมื่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางโหลงได้มีคำสั่งที่ 229/2547 เรียกให้นายพัศกรฯ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ซึ่งเป็นการดำเนินการตามความเห็นของกระทรวงการคลังตามข้อ 18 ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 เมื่อมิได้มีการโต้แย้งความเห็นของกระทรวงการคลังเพื่อให้นายอำเภอบางพลี (ในฐานะผู้กำกับดูแล) วินิจฉัยสั่งการตามที่เห็นว่าถูกต้อง ต่อมาเมื่อมีการอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวโดยไม่ปรากฏว่ามีข้อเท็จจริงที่แตกต่างจากเดิมและไม่มีเหตุผลพิเศษเป็นอย่างอื่น นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางโหลงย่อมไม่อาจวินิจฉัยเปลี่ยนแปลงความเห็นเดิมได้ แม้มาตรา 44 วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา 45 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 จะกำหนดให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์และมีอำนาจเปลี่ยนแปลงคำสั่งของตนได้หากเห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ ซึ่งกระทรวงการคลังได้กำหนดแนวทางไว้ในหนังสือกระทรวงการคลังที่ กค 0406.2/ว.60 ลงวันที่ 29 มีนาคม 2548 เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ว่าให้พิจารณาอุทธรณ์โดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญ หากการพิจารณาอุทธรณ์แตกต่างไปจากความเห็นของกระทรวงการคลังและการพิจารณาอุทธรณ์ไม่ชอบด้วยกฎหมายและเกิดความเสียหายแก่ทางราชการในภายหลัง ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์จะต้องรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้นทั้งหมด

ดังนั้น การที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางโหลงได้วินิจฉัยอุทธรณ์เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์และมีคำสั่งที่ 507/2547 เปลี่ยนแปลงคำสั่งเดิม เป็นให้นายพัศกรฯ ไม่ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ซึ่งแตกต่างไปจากความเห็นของกระทรวงการคลัง หากนายอำเภอบางพลีในฐานะที่เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางโหลงให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของทางราชการเห็นว่าเป็นการดำเนินการที่ไม่เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของทางราชการ ต้องสั่งการให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางโหลงดำเนินการให้ถูกต้อง หากนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางโหลงไม่ดำเนินการให้ถูกต้อง นายอำเภอบางพลีมีอำนาจเรียกให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางโหลงมาชี้แจงหรือสอบสวน ตลอดจนเรียกรายงานและเอกสารใด ๆ จากองค์การบริหารส่วนตำบลบางโหลงตามมาตรา 90 แห่งพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 ได้

(ลงชื่อ) พรทิพย์ จาละ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สิงหาคม 2550

สามารถดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ www.krisdika.go.th

เรื่องประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา ที่สำคัญ*

เรื่อง พระราชบัญญัติมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. 2550

ให้มีกฎหมายว่าด้วยมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น เป็นการเฉพาะ เพื่อให้สอดคล้องกับความตกลงมาร์ราเกช จัดตั้งองค์การการค้าโลก และความตกลงทางการค้าระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่ประเทศไทยมีข้อผูกพัน

เล่ม 125 ตอน 3 ก วันที่ประกาศ 7 มกราคม 2551 หน้า 1

เรื่อง พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 27) พ.ศ. 2550

กำหนดให้เจ้าพนักงานมีอำนาจใช้ดุลยพินิจผ่อนผันให้บุคคลที่มีสิทธิเรียกร้องคืนสิ่งของ สามารถรับสิ่งของนั้นไปดูแลรักษา หรือใช้ประโยชน์ระหว่างดำเนินคดีอาญาได้ และให้พนักงานอัยการเข้าร่วมกับพนักงานสอบสวนในการทำสำนวนชั้นสูตรพลิกศพ และการสอบสวนคดี กรณีที่มีความตายเกิดขึ้นโดยเจ้าพนักงาน

เล่ม 125 ตอน 3 ก วันที่ประกาศ 7 มกราคม 2551 หน้า 15

เรื่อง พระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2550

ปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของการทางพิเศษแห่งประเทศไทยให้สามารถดำเนินกิจการให้บริการเพื่ออำนวยความสะดวกในการจราจรได้มากขึ้น และกำหนดมาตรการเพื่อความปลอดภัยเกี่ยวกับการใช้ทางพิเศษ

เล่ม 125 ตอน 4 ก วันที่ประกาศ 8 มกราคม 2551 หน้า 9

เรื่อง พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2550

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522 ให้สอดคล้องกับพันธกรณีว่าด้วยความตกลงขององค์การการค้าโลกในเรื่องความตกลงว่าด้วยการอุดหนุนและมาตรการตอบโต้ในส่วนของที่เข้าข่ายเป็นการอุดหนุนต้องห้าม

เล่ม 125 ตอน 4 ก วันที่ประกาศ 8 มกราคม 2551 หน้า 1

เรื่อง พระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2550

กำหนดให้กองทุนสามารถดำเนินกิจการของกองทุนได้ทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งสามารถตั้งบริษัทจำกัด และกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในกรณีที่กองทุนบริหารเงินของผู้มีสิทธิได้รับเงินคืนแต่ยังไม่ขอรับเงินหรือทยอยขอรับเงินคืนและกรณีผู้มีสิทธิรับเงินคืนขอโอนเงินไปยังกองทุนอื่น

เล่ม 125 ตอน 5 ก วันที่ประกาศ 9 มกราคม 2551 หน้า 1

เรื่อง พระราชบัญญัติปฎี (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550

ปรับปรุงการควบคุมปุ๋ยเคมี ปุ๋ยชีวภาพ และปุ๋ยอินทรีย์ให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและค่าเงินที่เปลี่ยนแปลง และปรับปรุงบทกำหนดโทษ เพื่อรักษาประโยชน์ของเกษตรกรและภาคการเกษตร

เล่ม 125 ตอน 7 ก วันที่ประกาศ 11 มกราคม 2551 หน้า 1

เรื่อง พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน เพื่อให้การบริหารและจัดการศึกษาโรงเรียนเอกชนเป็นอิสระ โดยมีการกำกับติดตามการประเมินคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาเช่นเดียวกับสถานศึกษาของรัฐ

เล่ม 125 ตอน 7 ก วันที่ประกาศ 11 มกราคม 2551 หน้า 29

* ดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ www.ratchakitcha.soc.go.th

เรื่อง พระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2551

ปรับปรุงวิธีการได้มาและการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อให้กรรมการกฤษฎีกามีอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ได้ดียิ่งขึ้น และปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่และการพัฒนาคุณภาพของเจ้าหน้าที่ในสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาให้สามารถปฏิบัติงานร่วมกับคณะกรรมการกฤษฎีกาและปฏิบัติงานอื่นในทางกฎหมายของรัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เล่ม 125 ตอน 7 ก วันที่ประกาศ 11 มกราคม 2551 หน้า 70

เรื่อง พระราชบัญญัติองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2551

จัดตั้งองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย เรียกโดยย่อว่า ส.ท.ท. หรือ TPBS มีฐานะเป็นหน่วยงานของรัฐที่มีอิสระส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ทำหน้าที่ผลิตและสร้างสรรค์รายการข่าวสารคุณภาพสูงที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะและส่วนรวม

เล่ม 125 ตอน 8 ก วันที่ประกาศ 14 มกราคม 2551 หน้า 1

เรื่อง พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2550

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยส่งเสริมการพัฒนเด็กและเยาวชนแห่งชาติ เพื่อกำหนดแนวทางและวิธีการในการส่งเสริมและพัฒนเด็กและเยาวชนให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบัน

เล่ม 125 ตอน 9 ก วันที่ประกาศ 14 มกราคม 2551 หน้า 1

เรื่อง พระราชบัญญัติรหัสเพื่อธุรกรรมในตลาดทุน พ.ศ. 2550

ให้มีกฎหมายว่าด้วยรหัสเพื่อธุรกรรมในตลาดทุน เพื่อให้ธุรกรรมในตลาดทุนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถแก้ไขข้อขัดข้องในการระดมทุนได้

เล่ม 125 ตอน 9 ก วันที่ประกาศ 14 มกราคม 2551 หน้า 16

เรื่อง พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2550

แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา 1686 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยรหัสเพื่อธุรกรรมในตลาดทุน

เล่ม 125 ตอน 9 ก วันที่ประกาศ 14 มกราคม 2551 หน้า 42

เรื่อง พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีอาญา พ.ศ. 2550

ให้มีกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาเสียพดิด ขึ้นเป็นการโดยเฉพาะเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การสืบสวนสอบสวนโดยใช้เทคนิคการสืบสวนสอบสวนพิเศษ และกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับวิธีพิจารณาและอายุความ และค่าปรับตามคำพิพากษา

เล่ม 125 ตอน 9 ก วันที่ประกาศ 14 มกราคม 2551 หน้า 45

เรื่อง พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551

กำหนดให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เป็นส่วนราชการในฝ่ายบริหารที่รับผิดชอบดำเนินการด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

เล่ม 125 ตอน 21 ก วันที่ประกาศ 24 มกราคม 2551 หน้า 1

เรื่อง พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน เพื่อกำหนดภารกิจของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนและสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนให้เหมาะสม และเพื่อให้การบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐสอดคล้องกับทิศทางการบริหารราชการ

เล่ม 125 ตอน 22 ก วันที่ประกาศ 25 มกราคม 2551 หน้า 1

เรื่อง พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ 23) พ.ศ. 2551

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การพ้นจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญหรือระดับทรงคุณวุฒิ หรือตำแหน่งประเภททั่วไประดับอาวุโส หรือระดับทักษะพิเศษ ให้รับราชการต่อไปอีกไม่เกิน 5 ปี ได้

เล่ม 125 ตอน 22 ก วันที่ประกาศ 25 มกราคม 2551 หน้า 52

เรื่อง พระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2551

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งเพื่อให้สอดคล้องกับบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนสามัญ

เล่ม 125 ตอน 22 ก วันที่ประกาศ 25 มกราคม 2551 หน้า 55

เรื่อง พระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเมือง พ.ศ. 2551

กำหนดให้มีสภาพัฒนาการเมือง โดยมีวัตถุประสงค์ในการพัฒนาการเมืองส่งเสริมการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ

เล่ม 125 ตอน 24 ก วันที่ประกาศ 29 มกราคม 2551 หน้า 1

เรื่อง พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2551

ปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือนและบัญชีเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการทหาร ทหารกองประจำการและนักเรียนในสังกัดกระทรวงกลาโหม

เล่ม 125 ตอน 25 ก วันที่ประกาศ 31 มกราคม 2551 หน้า 1

เรื่อง พระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2551

ปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ข้าราชการตำรวจ ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองและข้าราชการการเมือง

เล่ม 125 ตอน 25 ก วันที่ประกาศ 31 มกราคม 2551 หน้า 7

เรื่อง ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการให้เงินอุดหนุนบริการสาธารณะของรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. 2551

ให้มีคณะกรรมการเงินอุดหนุนบริการสาธารณะ พิจารณาคำขอรับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลของรัฐวิสาหกิจที่ให้บริการสาธารณะ

เล่ม 125 ตอนพิเศษ 18 ง วันที่ประกาศ 25 มกราคม 2551 หน้า 1

เรื่อง ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ พ.ศ. 2551

ปรับปรุงระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ พ.ศ. 2546 ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

เล่ม 125 ตอนพิเศษ 18 ง วันที่ประกาศ 25 มกราคม 2551 หน้า 6

เรื่อง ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการส่งเสริมและประสานงานสถาบันครอบครัวแห่งชาติ พ.ศ. 2551

กำหนดให้มีคณะกรรมการนโยบายและยุทธศาสตร์ครอบครัวแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่เสนอแนะนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนระดับชาติต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบ และกำหนดแนวทางปฏิบัติและหลักเกณฑ์ วิธีการต่าง ๆ

เล่ม 125 ตอนพิเศษ 18 ง วันที่ประกาศ 25 มกราคม 2551 หน้า 13

เรื่อง ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยระบบบริหารจัดการเพื่อเสริมสร้างสันติสุขในจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. 2551

กำหนดการบริหารจัดการเพื่อเสริมสร้างสันติสุขในจังหวัดชายแดนภาคใต้ เขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ การบูรณาการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ เพื่อการพัฒนาและแก้ไขปัญหาชายแดนภาคใต้

เล่ม 125 ตอนพิเศษ 21 ง วันที่ประกาศ 30 มกราคม 2551 หน้า 2

ธรรมเตือนใจ

เราควรอุปภาพธรรมได้อย่างไร

ถ้าอยากรู้ว่าอะไรเป็นสภาพธรรมที่มีจริง เราควรจะถามตนเองว่าสิ่งนั้นสามารถที่จะรู้ได้จริง ๆ ไหม สิ่งที่มีจริงนั้นมีลักษณะซึ่งสามารถที่จะรู้ได้โดยที่ไม่คิดนึกถึง หรือต้องเรียกชื่อก่อน ทุกสิ่งทุกอย่างที่มีจริงนั้น สามารถรู้ได้ทางตา ทางหู ทางจมูก ทางลิ้น ทางกาย และทางใจ ทางทวารทั้ง 6 นี้ ดังนั้น ถ้าเราต้องการที่จะทราบว่า สิ่งใดเป็นสิ่งที่มีความจริง ก็ต้องถามตัวเราเองว่า สิ่งนั้นสามารถรู้ได้ทางทวารไหนใน 6 ทวาร (ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ)

นามและรูปเป็นสภาพธรรมที่มีจริง ซึ่งสามารถรู้ได้โดยที่ไม่ต้องคิดนึก หรือเรียกชื่อ การได้ยินก็เป็นการได้ยินสำหรับทุกท่าน ในทุกสถานที่ เราอาจจะเรียกการได้ยินเป็นชื่ออื่น แต่สภาพลักษณะที่ได้ยินก็เหมือนเดิม เสียงก็เป็นเสียง สำหรับทุก ๆ คนในทุกสถานที่ เราอาจจะเรียกเสียงเป็นชื่ออื่นก็ได้ แต่สภาพลักษณะของเสียงก็เหมือนเดิม โลภะก็เป็นโลภะสำหรับทุก ๆ คน โทสะก็เป็นโทสะสำหรับทุก ๆ คน เราเปลี่ยนชื่อ โลภะ โทสะได้ แต่สภาพธรรมนั้น ๆ ก็ยังเหมือนเดิม

สติคืออะไร

ในการอบรมเจริญปัญญาเพื่อรู้สภาพนามธรรมและรูปธรรม จะต้องระลึกไว้ในขณะที่สภาพนั้นปรากฏ ไม่ใช่เรา แต่เป็นสติซึ่งระลึกรู้ สติ เป็นภาษาบาลี (ภาษาซึ่งใช้ในคำสอนของพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า) ซึ่งแปลว่า การระลึกรู้ ความไม่หลงลืม ความรู้สึกรู้ตัว สติเป็นสภาพรู้ซึ่งเกิดร่วมกับกุศลจิตเท่านั้น

สติ มีหลายประเภท และหลายระดับ ...

- ➔ ขณะที่มีการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ก็มีสติ ซึ่งไม่หลงลืมในการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
- ➔ ขณะที่ละเว้นจากการฆ่าหรือการกระทำที่ไม่ดี ขณะนั้นก็มีสติ ซึ่งทำให้เว้นจากอกุศลธรรม
- ➔ สติในการอบรมเจริญความสงบ (สมถภาวนา) ก็เป็นสติที่ระลึกรู้อารมณ์ของสมถภาวนา
- ➔ สติในการอบรมเจริญวิปัสสนาปัญญา หรือความเข้าใจถูกต้องในลักษณะของสภาพธรรม ก็มีอารมณ์ต่างกัน เป็นสติที่ระลึกรู้และไม่หลงลืมสภาพธรรมของ “นาม” และ “รูป” ที่กำลังปรากฏในขณะนี้ ในขณะที่นั้นไม่มีความเห็นว่าเป็น “ตัวตน” หรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่มีอยู่และยั่งยืน

เราเต็มไปด้วยความคิดที่คลาดเคลื่อนต่อสภาพธรรมที่มีจริง เราคิดว่าเป็นเราที่เห็น และได้ยิน เป็นเราที่ทำความดีและความชั่ว ตลอดทั้งวันนั้นมิแต่การยึดมั่นในตัวตน ความเห็นผิดในสภาพธรรม ไม่สามารถนำไปสู่กุศลใด ๆ ได้ ตราบใดที่ยังมีความเห็นผิดว่าเป็น ตัวตน ก็ไม่สามารถที่จะดับโลภะ โทสะ และโมหะได้ และเราก็จะเป็นทาสของ โลกธรรม 8 คือ ลภะและการเสื่อมลภะ ยศและการเสื่อมยศ สรรเสริญและนินทา สุขและทุกข์

ข้อมูลจากมูลนิธิศึกษาและเผยแพร่พระพุทธศาสนา www.dhammadhome.com

ท่านสามารถเปิดอ่าน
สลด.สาร ผ่านทาง website
ของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
www.cabinet.thaigov.go.th

เจ้าของ : สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300 โทร. 0-2280-9000

ที่ปรึกษา : เลขาธิการคณะรัฐมนตรี รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ปรึกษาประจำสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี และผู้อำนวยการสำนัก/กองทุกท่าน

ผู้จัดทำ : คณะทำงานจัดทำ สลด.สาร boca@soc.go.th โทร. 0-2280-9000 ต่อ 454 , 455

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้ข้าราชการและลูกจ้างในสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีมีส่วนร่วมในการเผยแพร่ความรู้และรับรู้ ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานโดยรวมและเป็นการเผยแพร่ความรู้ข้อมูลข่าวสาร ให้แก่ผู้สนใจทั่วไปด้วย

พิมพ์ที่ : สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา ถนนสามเสน กรุงเทพฯ 10300 โทร. 0-2243-0611-3

รหัส : สปค. 51/03-23